

TRAIASCA 23 AUGUST

ZIUA ELIBERĂRII PATRIEI NOASTRE DE SUB JUGUL FASCIST!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE
CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

SUCCESE SPORTIVE IN 1966

(Paginile 2-3)

FOTBAL

PETROLUL și F.C. LIVERPOOL FAȚĂ ÎN FAȚĂ

SPECIALIȘTII ROMÂNI PREZENȚI ÎN ANGLIA DESPRE CAMPIONATUL MONDIAL

Atletismul european la ora Budapestei

PRONOSTICUL NOSTRU

(Paginile 18-19)

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

CAMPIOANA
OLIMPICĂ

MIHAELA PENEȘ

CĂTRE EA SE ÎNDREAPTĂ
SPERANȚELE NOASTRE LA

CAMPIONATELE
EUROPENE DE
ATLETISM DE LA
BUDAPESTA

16

(183)
AUGUST 1966
Anul XIX

AUGUST

Ziua celei mai mari și mai scumpe sărbători a poporului român. Ziua eliberării patriei de sub jugul fascist. Zi făurită de oamenii muncii din țara noastră sub îndrumarea și conducerea Partidului Comunist Român. Zi în care, în fiecare an, constructorii socialismului raportează conducerii de Partid și de Stat succesele obținute pe tărîmul noii societăți.

Acestor succese se adaugă și acelea din Palmaresul sportului.

Revista «SPORT» își propune să prezinte în aceste pagini câteva din performanțele sportivilor români obținute în acest an cu care ei întâmpină cea de a XXII-a aniversare a zilei eliberării României.

...Înapoierea în patrie, de la Londra, a maestrei emerite a sportului **Maria Alexandru**, de la campionatele europene de tenis de masă. O nouă cupă cu o floare de aur...

...Se umblă din nou în vitrina «cloșcăi cu pui» a greco-romanelor noastre: **Nicolae Martinescu** — aurul Europei și bronzul lumii; **Florin Ciorcilă** — argintul lumii; **Ion Baci** și **Simion Popescu** — bronzul Europei; **Ion Țăranu** — aurul Balcanilor...

...«Mondialele» de scrimă îi decern **Ecaterinei Iencic** floreta de bronz...

...În tezaurul sportului românesc intră mult aur: echipele feminină și masculină, precum și perechea masculină primesc laurii de campioane mondiale de popice...

...La finala Cupei campionilor europeni la volei, cele două echipe, **Dinamo** și **Rapid**, reprezintă același drapel: tricolorul României socialiste...

...«XV»-le României realizează trei victorii, din tot atâtea posibile, în fața reprezentanților «Cocoșului galic»...

...**Fotbaliștii români** își iau revanșa, după 36 de ani, asupra celor uruguayeni...

...**Hocheiștii români** promovează în grupa B mondială, fiind la un pas să «ia» doi ani într-unul singur...

...Plutonul «**Iolanda Balaș-Mihaela Peneș-Viorica Viscopoleanu-Erica Stoenescu-Șerban Ciochină-Zoltan Vamoș-Vasile Sărucan-Gheorghe Zamfirescu**» își îngroașe rîndurile pentru campionatele europene de atletism de la Budapesta...

...Tenismanii **Ion Țiriac** și **Ilie Năstase**, care au cîștigat Cupa Balcanică, fac tot mai cunoscută «racheta» românească peste hotare...

...**Mihai Albu** este selecționat în echipa de baschet a Europei pentru viitorul meci de tradiție cu deținătoarea Cupei campionilor...

...Ploaia de recorduri naționale ridică nivelul **natației românești** tot mai aproape de cel european și mondial...

...**Tînăra generație** — Penu, Gruia, Licu, Goran, Gațu și ceilalți — este gata să preia ștabela supremației mondiale în handbal din mîinile veteranilor **Ivănescu-Moser-Hnat** și colegii...

...**Virgil Atanasiu** se înapoiază de la campionatele mondiale de tir de la Wiesbaden cu o dublă investitură: campion și recordman mondial la pistol viteză...

La închiderea ediției, «**padelele**» și «**pagaiile**» românești părăseau patria pentru a se îndrepta spre Grunau, unde, la ora cînd citiți aceste rînduri, s-a terminat împărțirea aurului, argintului și bronzului lumii. Cîte «petale de palmares»? Nu știm! Ne amintim, însă, de precedentul de la «mondialele» de la Jaice.

...Petală de palmares. Tot mai multe petale. Petale din grădina înfloritoare a sportului din România socialistă.

SPORT

Petală de palmares

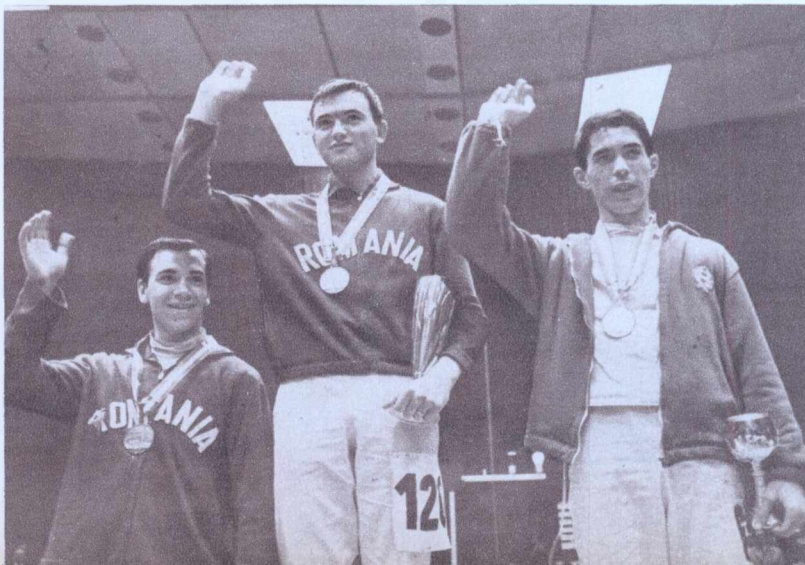

Maestra emerită a sportului **Maria Alexandru** pe treapta cea mai înaltă a podiumului tenisului de masă europeană. Ea a cucerit, în cadrul celei de a cincea ediții a campionatelor europene, trofeul probei de simplu femei.

Virgil Atanasiu. La campionatele mondiale de la Wiesbaden el a cucerit medalia de aur la pistol viteză 25 de metri, cu performanța de 5% de puncte, nou-record mondial al probei.

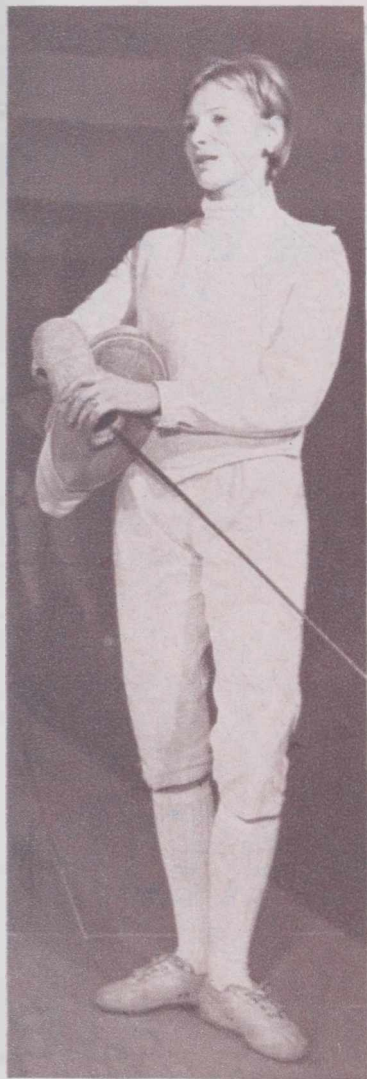

Ștefan Weisbock — locul I — și Mihai Țiu — locul III — pe podiumul campionatelor mondiale de scrimă pentru tineret, în proba de floretă.

„palmaresul lui 1966”

Echipele Dinamo București, ajungând pentru prima oară în finala Cupei campionilor europeni, reușește excelenta performanță de a-și învinge partenera — Rapid București — și de a-și apropria trofeul.

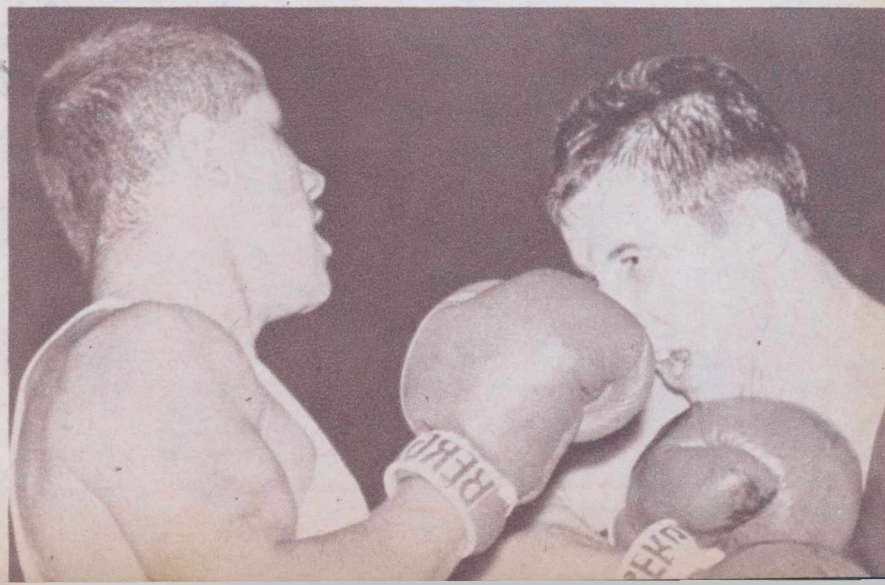
Nicolae Martinescu, «greul» echipei României de lupte greco-romane, a fost distins cu medalia de aur la «europenele» de la Essen și cu medalia de bronz la «mondialele» de la Toledo.

Popicarii români au cucerit la campionatele mondiale de la București trei medalii de aur: două băieții, una fetele.

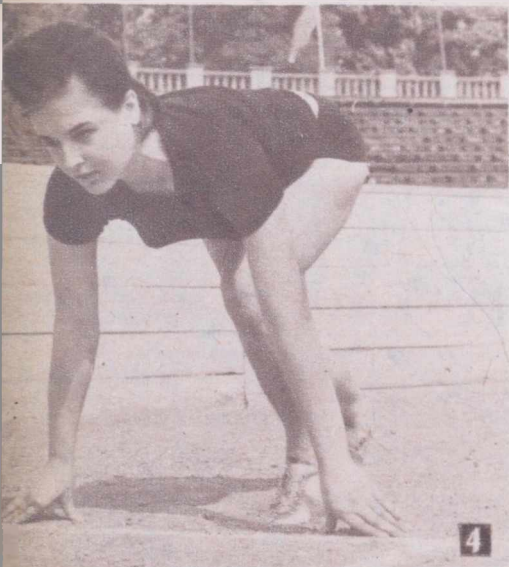

România a învins R.F. Germană cu 9—1 la box. O victorie frumoasă în fața unor adversari bine pregătiți, o victorie care anunță — se pare — vremuri mai bune pentru boxul nostru.

În fotografie, o fază din meciul «cușorilor»: G. Puzicha (R.F.G.) recepționează în plină figură croșeul expedit de Ion Dînu, care a câștigat detașat la puncte.

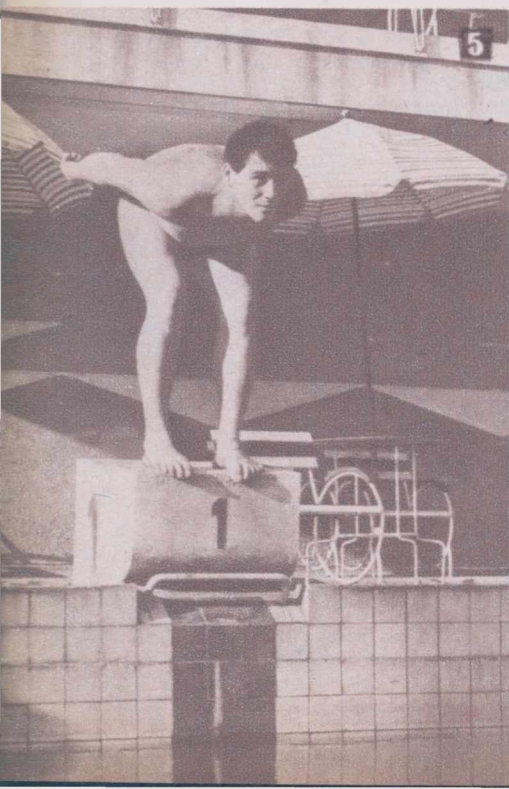

ROMÂNIA-URUGUAY 1—0. Fotbaliștii români își iau revanșa la București, pe stadionul 23 August, după înfrîngerea suferită cu 36 de ani în urmă la Montevideo pe stadionul Centenario. În fotografie, Sorin Avram încearcă să majoreze scorul deschis, tot printr-o lovitură cu capul, de lăncu.

FINALELE SPARTACHIADEI

finale ale
tinereții

2

3

Tinerii participanți la finalele pe Capitală ale Spartachiadei de vară au transformat acest ultim act al grandioasei întreceri într-o adevărată sărbătoare sportivă. Stadionul Dinamo, gazdă cochetă și primitoare, a cunoscut timp de trei zile, cât au durat finalele, atmosfera marilor dispute sportive.

Festivitatea de deschidere, cu demonstrații de gimnastică, cu muzică și dansuri populare a fost o adevărată izbucnire de voieșie, de entuziasm. Defilarea celor 800 de participanți la finale, în acordurile unui marș sportiv, perfectă lor aliniere și frumoasele costume de sport pe care le purtau, au adus în fața ochilor miilor de spectatori, prezenți în tribunele stadionului, o imagine a dragostei mari pe care tineretul nostru o are pentru sport.

După ce au trecut prin fața tribunelor, primind aplauzele celor prezenți, sportivii cluburilor Flacăra, Gloria, Constructorul, Progresul, Olimpia, Avântul, Rapid, Metalurgistul, Construcția, Voința și Dinamo au început întrecerile.

Disputa dintre cicliștii cluburilor Steaua și Dinamo a avut un final... simbolic: învingătorul Vasile Burlacu, de mai multe ori campion al țării în probele de velodrom, s-a afirmat în urmă cu câțiva ani chiar în cadrul întrecerilor Spartachiadei.

Tinerii participanți la finale și-au disputat apoi întâietatea la atletism, gimnastică, volei, handbal, baschet, tir, înot, trîntă, ciclism și fotbal.

De pe foile de concurs, am extras câteva nume de sportivi ale căror rezultate promit o comportare și mai bună în viitor: Constantin Florea (Metalul) 1,70 m la înălțime și 5,89 la lungime, Nicolae Nicolae (Metalul) 11,8 pe 100 m, Maria Găescu (Rapid) 4,55 m la lungime.

În încheiere vă prezentăm câteva imagini de la această frumoasă întrecere sportivă de masă, la care an de an participă tot mai mulți tineri și tinere.

1 — În mijlocul naturii exercițiile de gimnastică au câștigat fără îndoială în frumusețe. Echipa de

fete a fabricii Flacăra Roșie a câștigat, însă, primul loc datorită bunei pregătiri a tinerelor gimnaste.

2 — Cea mai bună săritură din concurs: 1,70 — Constantin Florea.

3 — În concurs, gimnaștii clubului Olimpia (Locul I).

4 — Cea mai rapidă sprinteră a finalelor: Maria Perju învingătoare în probele de 100 și 200 m.

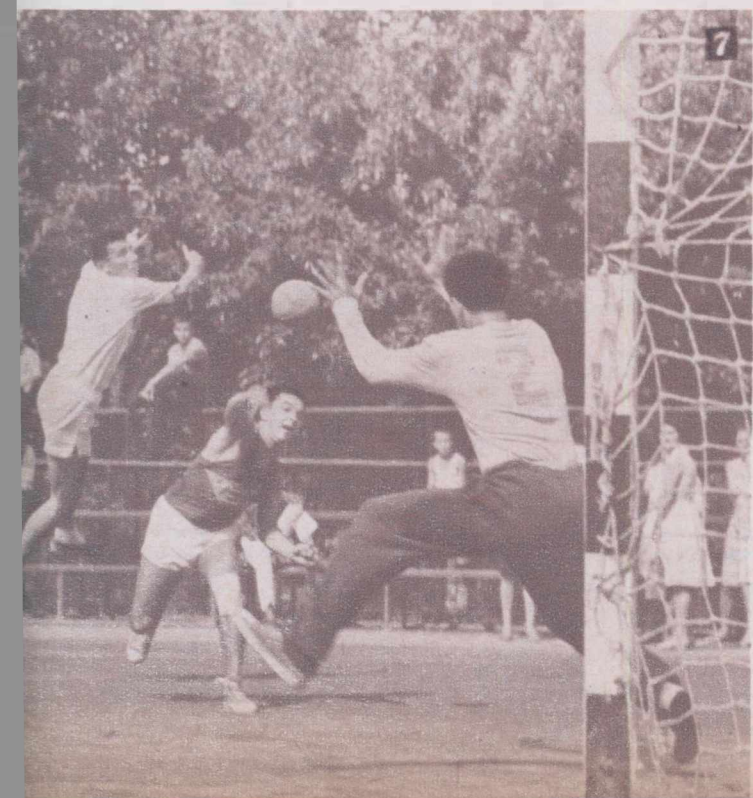
5 — Unul dintre învingătorii întrecerilor de înot: Radu Lucian (Avântul)

6 — Fază din turneul de volei. I.O.R. a învins Dinamo furnizind astfel o mare surpriză.

7 — Un rezultat neașteptat și în disputele handba-liștilor: Unirea-Dinamo (tricouri albe) 21—10!

8 — La baschet primul loc pe Capitală a fost cucerit de echipa Construcția I.C.H.F. pe care o puteți vedea împreună cu antrenorul ei, Cristian Popescu.

Foto: T. ROIBU

7

8

Mereu tînăr

Antrenorul emerit Ștefan Petrescu s-a născut în ziua de 4 mai a anului 1905, la București, în cartierul Grand, peste drum de actualul stadion Giulești. Deci, «merge» pe 62...

— Încotro, nea Fănică, așa grăbit?
— Noroc, frate! Mă duc în Giulești. Au spus că mă laud și că pînă nu vor vedea cu ochii lor nu vor crede. Noroc, frate!

Despre ce-o fi oare vorba?
Devin curios.

Hai, și eu, acolo. Dar, discret...
...În stația troleibuzului — lume multă. Și bărbați, și femei. Și tineri, și... nea Fănică. Sosește troleibuzul. Un... start general de ascensiune. Nea Fănică nu participă, ci ajută pe fiecare și se suie ultimul...
...Cineva îi oferă locul, dar nea Fănică refuză:

— Să stea dînsul! — și arată spre un călător care dacă avea 35 de ani.
— Să stea dînsul. Nu are putere să se țină de bară. La de marajele sau la intrînările brusce îi scapă mina și ne calcă pe picioare!
Se rîde...

...Stația de destinație — Podul Grand. Nea Fănică coboară. Cobor după el. Îl ajung din urmă. Mă vede:

— Noroc, frate! Cu ce-ai venit?
— Cu același troleibuz! M-a distrat scena cu cetățeanul...

— Întotdeauna mi-a plăcut să-i ajut pe cei care n-au putere.

...Pășim pe sub tribuna întâi. În dreptul unei uși, ne oprim. Are lacăt. Unul din cei care-l așteaptă pe nea Fănică zîmbește:

— Ai o scuză, nea Fănică!
— Nici o scuză. Știi, că nu sint un lăudăros!

Și nea Fănică, enervat, părăsește locul, spunînd:

— Mar, băieți, să nu plecați. Mă întorc imediat!

După cîteva minute, nea Fănică revine cu cheia. Deschide lacătul și, politicos, ne poartă în sala de forță a clubului Rapid. Se echipează cît ai bate din palme. În loc de încăl-

zire, realizează cîteva momente de... imponderabilitate la paralele, apoi trece la demonstrația propriu-zisă: ridică de trei ori într-o singură mină o halteră de 130 de kilograme!

— De fapt, numai o dată trebuia s-o ridic, așa cum am promis, dar nu i-a mers blițul fotoreporterului!

Se rîde, însă cu toții — martorii oculari — gîndim la fel: «Să vezi și să nu crezi!»

— Nea Fănică, spuneai că ți-a plăcut întotdeauna să-i ajut pe cei care n-au putere. Aș dori cîteva exemple. Unul l-am văzut în troleibuz...

— Vei spune că mă laud, și, crede-mă, nu am cum să te fac să vezi ca să crezi. Știi balta Cocioc?

— Da.

— Acolo mergeam noi, copiii din cartier, vara, la scăldat. Ne luam și la întrecere. De la stufăriș pînă la stăvilar. Într-o zi s-a rupt stăvilarul. Pe unul din copii l-au luat apele. Eu mă prinsesem cu amîndouă mîinile de un bovan. Cînd cel dus de ape a ajuns în dreptul meu, am dat drumul la o mîină și l-am tras lingă mine. Seara, în cartier, cu efectivul intact, nu am suflat o vorbă nîmănu.

— Te ascult, nea Fănică...

— La tipografia Monitorul Oficial, unde eram linotipist, se transporta, odată, de la un etaj la altul, o piesă mare a unei mașini de imprimat. Împlirea face să trec prin apropiere tocmai cînd unui muncitor îi scapă chinga. O fracțiune de secundă și piesa l-ar fi strivît pe un altul de perete. O fracțiune de secundă, și sar peste balustrada scării, reușind să ajung la țanc ca să opresc din alunecare piesa.

— Te ascult, nea Fănică

— Eram arbitru principal la întrecerile de haltere din cadrul Jocurilor Olimpice de la Roma,

la proba «smuls». Un concurent s-a dezechilibrat cu bara de 110 kilograme. În cădere, bara ar fi putut să omoare cîțiva fotoreporteri. Văzînd pericolul, am luat-o la fugă spre atletul gata-gata să se prăbușească și i-am prins haltera. Organizatorii mi-au acordat o diplomă pentru merite avute la buna desfășurare a Jocurilor Olimpice.

— Nea Fănică, spuneai că întotdeauna ți-a plăcut să-i ajut pe cei care n-au putere. Toate bune, dar dacă nici halterofilii nu au putere atunci cine să mai aibă?

— Să ne înțelegem! Oricine are putere, dar sint momente cînd puterea pe care o are nu-i ajunge. Și atunci, ce se face omul dacă nu-l ajută nimeni?

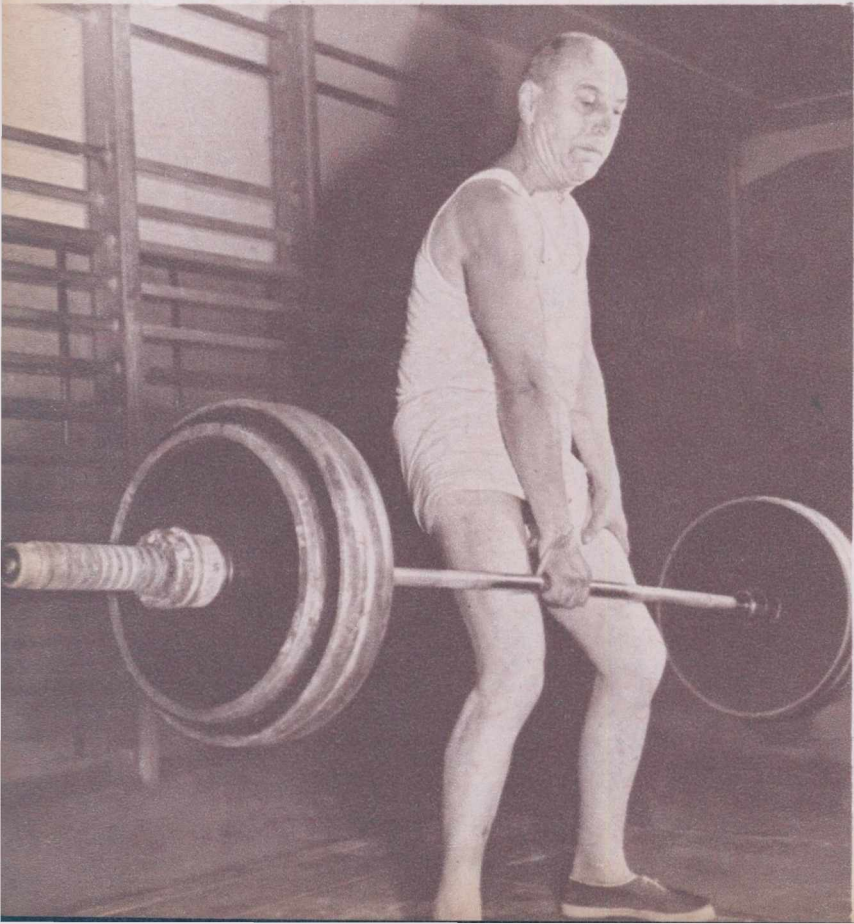
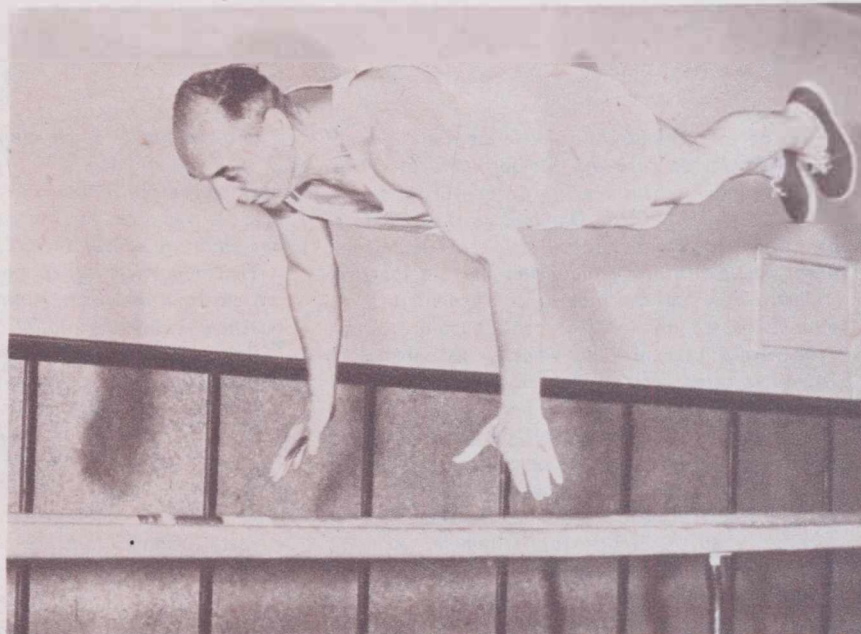
sportului în rîndurile muncitorilor tipografi. Prin exemplul său personal, prin munca de lămurire dusă de la om la om, el i-a atras să joace fotbal (s-au constituit primele echipe ale tipografilor), să ridice haltere, să lupte pe saltea să facă gimnastică. Avea un prilej, le explica că sportul este un medicament preventiv, care te ferește de patul de spital...

...După eliberarea României de sub jugul fascist, Ștefan Petrescu a fost printre primii militanți ai sportului de masă. Era nelipsit la demonstrațiile de lupte, de box, de haltere, de gimnastică, care se organizau în fabrici și uzine, în instituții, în licee și facultăți, la orașe și la sate...

...Ștefan Petrescu a pus bazele primei secții de haltere la noi în țară. Aproape nu este halterofil de performanță sau antrenor care să nu-i fi fost elev...

...Pentru meritele sale în dezvoltarea bazei de masă a sportului în România socialistă, pentru contribuția adusă în progresele sportului de performanță, i s-a decernat titlul de antrenor emerit (prima promoție, alături de Emmerich Vogl și Radu Huțan)...

...În prezent, deși pensionar, antrenorul emerit Ștefan Petrescu con-

...În drum spre redacție, nea Fănică îmi povestește cum s-a... împrietenit cu forța. Îl ascult, îl ascult. Vorbește ca pentru o... carte. Rețin o... pagină.

...Cînd a intrat prima oară în tipografie (la Monitorul Oficial), ca ucenic, un lucrător l-a întrebat: «Puștiule, nu puteai să-ți alegi altă meserie? Aici o să devii tuberculos!»...

...Școala de ucenici era alături de baza sportivă «Tirul» (cam unica din București, pe vremea aceea). Ștefan Petrescu a intuit, văzîndu-i pe luptătorii, boxerii și gimnaștii profesioniști cum și cit se antrenează, că sportul te îmbracă în mușchi, te ferește, prin sănătatea pe care ți-o dă, de boli, de tuberculoză. A început să frecventeze zilnic sala de antrenament de la «Tirul», vîsînd să stea cîndva la aceeași «masă» cu Aurel Ilim, Jean Chirtop, Grigore Furtună, Mitică Ionescu-Maciste, Dumitru Teică, Petre Sonda, Constantin Nour, Jim Călinescu, Mielu Doculescu, Alexandru Lascu, Ion Dîrlău...

...După cîțiva ani de privațiuni la care s-a supus conștient, pentru a-și vedea visul cu ochii, Ștefan Petrescu reușește la un jubileu al «Tirului» să-i întreaacă pe «idolii» săi. Evoluează cel mai bine la toate aparatele de gimnastică și ridică dezinvolt haltera fixă de 101,5 kilograme (cea mai grea din țară, înainte de 23 August 1944)...

...Ștefan Petrescu a fost unul din cei mai înfocați propagandiști ai

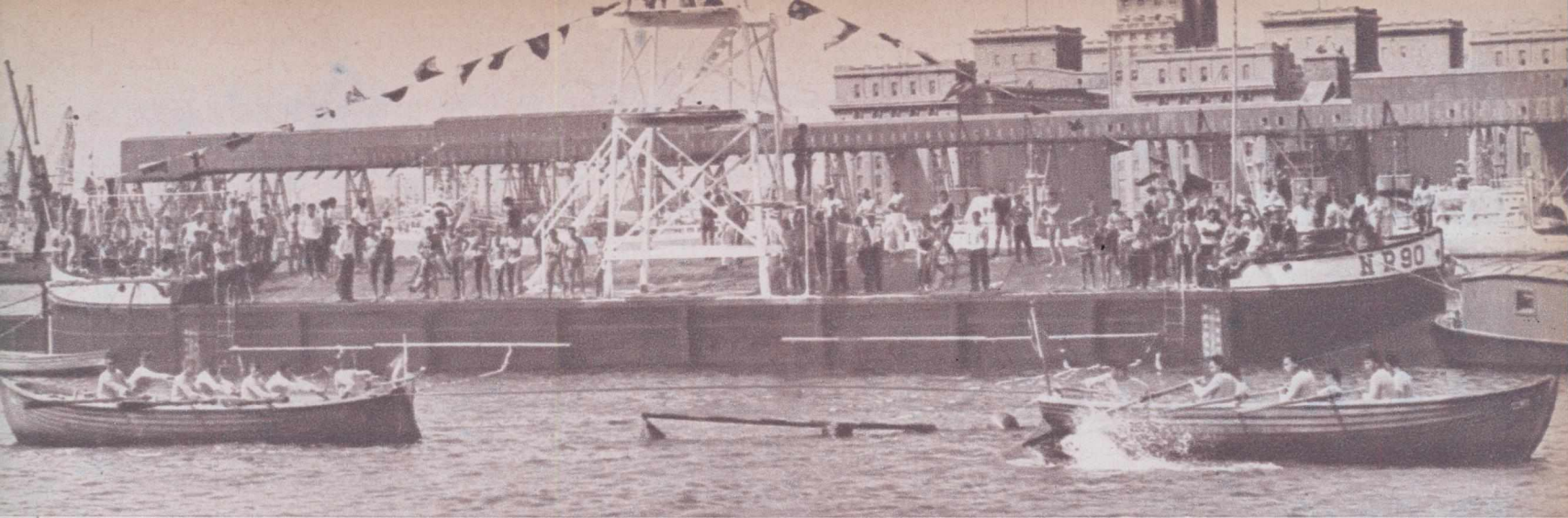
tinuă să-și aducă contribuția nu numai în sportul de masă, ci și în cel de performanță, în cadrul federației de haltere. El este convins de marile calități ale sportivilor români, dar consideră că, pentru Jocurile Olimpice din Mexic, aceste calități — numai ele — nu sint suficiente pentru cucerirea de medalii. Este necesar un volum mai mare de muncă de cea mai bună calitate...

...Antrenorul emerit Ștefan Petrescu susține că una din principalele căi pentru prelungirea tineretii o constituie exercițiile fizice și sportul. Fără mișcare, corpului omenesc i se atrofiază mușchii. În locul prelungirii tineretii, își face apariția, prematur, bătrînețea. Zilnic, Ștefan Petrescu parcurge kilometri pe jos, ridică mii de kilograme, și la 62 de ani este în stare să ridice într-o singură mină 130 de kilograme. Prin exemplul său, el vrea să dovedească, și reușește, că ceea ce susține nu sint vorbe goale...

H. C.

P.S. După demonstrația făcută în sala de forță a clubului Rapid, și pe care o atestăm prin fotografiile de față, încercăm și noi, martorii oculari, să ridicăm haltera de 130 de kilograme, dar cu ambele mîini. Văzîndu-ne cum ne chinuim, nea Fănică ne întreaacă:

— Să vă ajut, fraților!

Întreceri sportive DE ZIUA MARINEI

În fiecare an, în prima duminică din luna august, se sărbătorește Ziua marinei Republicii Socialiste România. Portul Constanța îmbracă haine de sărbătoare, iar întrecerile marinărești tradiționale adună la țarm zeci de mii de spectatori.

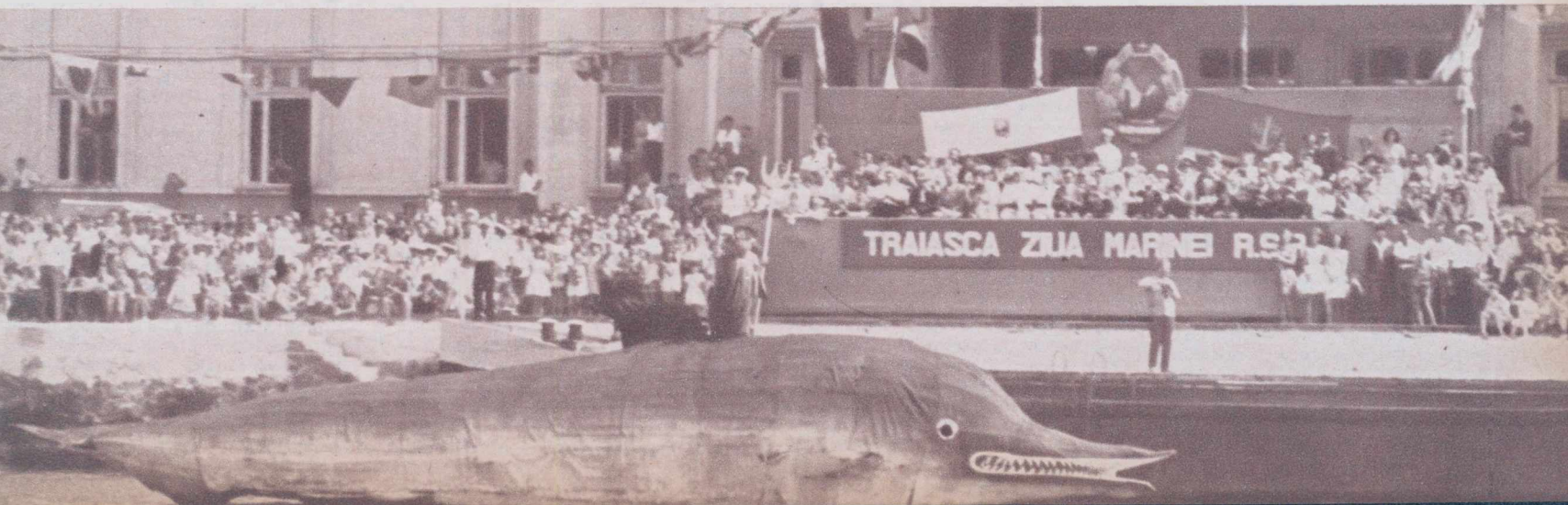
Anul acesta, la reușita mării sărbători a marinarilor și-au dat concursul artiști ai teatrului de stat din Constanța, elevii Școlii superioare de marină și, ca de obicei, sportivii — de data aceasta, membri ai lotului republican de juniori la săritori de la trambulină.

Demonstrațiile au fost deschise prin apariția «zeului» Neptun pe care nu-l putem vedea în fotografia nr. 3 din cauza acelu... pește uriaș.

Întrecerile sportive au fost pe primul plan. Remorcarea... forțată a bărcilor (foto 1), lansările în apă din elicopter (foto 2), concursul de bărci cu rame și îndeosebi săriturile de la trambulină executate de tinerii noștri campioni Dacia Schileru, Măriuca Isăcescu, Constantin Nedelcu și Jean Trăistaru au fost răsplătite cu aplauzele celor peste 20 000 de spectatori.

Seara, feerice focuri de artificii au încheiat manifestările cultural-sportive organizate în cinstea Zilei marinei, la care sportivii au adus un aport substanțial.

Foto: AUREL NEAGU

Cum vă pregătiți pentru Mexic?

răspund atleții

**ERICA STOENESCU
GHEORGHE COSTACHE
VASILE SĂRUCAN
ZOLTAN VAMOȘ**

La începutul acestei luni, Clujul a găzduit întrecerile din cadrul celei de a 50-a ediții a campionatelor naționale de atletism. Performanțele obținute de atletele și atleții noștri frunzași au fost, în general, sub așteptări, în sensul că ele nu au purtat amprenta ascendenței pe care o impuneau campionatele naționale și apropiatele «europene» de la Budapesta. Ne așteptam la câteva recorduri naționale de seniori (triplusalt — Șerban Ciocină; la prăjină — Petre Astafei; la disc — Iosif Naghi; la lungime — Vasile Sărucan; la suliță femei — Mihaela Peneș; la lungime femei — Viorica Viscopoleanu). Recordurile înregistrate pe foile de arbitraj au fost însă numai de juniori. La seniori, au fost stabilite câteva recorduri personale (la ciocan — Gheorghe Costache; la greutate — Adrian Gagea etc.). Ioana Petrescu și-a egalat din nou recordul la 100 m plat, iar Iolanda Balaș a reușit cea mai bună performanță mondială a anului la săritura în înălțime (1,84 m) gata-gata să pună în pericol recordul mondial care-i aparține din 1961.

Bilanțul celei de a 50-a ediții a campionatelor naționale nu apare pozitiv, în ceea ce-i privește, în general, pe seniori, nici dacă îl raportăm la obiectivul nr. 1 al anului 1968 — Jocurile Olimpice din Mexic. Este oarecum inexplicabil ca la jumătatea drumului spre Olimpiada din Mexic să nu fie dobort nici un record național, mai ales că multe din ele sînt inferioare chiar standardurilor de participare la campionatele europene din anul acesta.

Cele mai vizibile cauze ale comportării sub așteptări a majorității senioarelor și seniorilor noștri le-am găsit cu ușurință, chiar la fața locului, adică la Cluj. Pista de elan pentru lungime și triplusalt (la triplusalt nici un rezultat peste 16 metri, iar la lungime o singură încercare reușită, la bărbați, peste 7, 50 metri; la lungime femei — Viorica Viscopleanu și-a încheiat concursul la o diferență de o jumătate de metru de recordul stabilit cu puțin timp în urmă, cea mai bună performanță mondială a anului — 6,59 m) a amintit de nisipurile mișcătoare, forța cu care a suflat vîntul — de filmul «Taifun la Nagasaki» (mai ales în

timpul desfășurării probei de săritură în înălțime bărbați, unde locurile I și II au fost cucerite cu performanța de 2,00 m). La suliță femei, Mihaela Peneș a fost privată de stimulentele întrecere, întrucît următoarele două concurențe în ordine valorică — Marilena Ciurea și Maria Diaconescu — au fost indisponibile din cauza accidentării.

Referindu-ne numai la condițiile de concurs, considerăm că pista de elan la lungime și triplusalt, prin starea sa cu totul necorespunzătoare, i-a nedreptățit pe sportivi, privindu-i de performanțe la nivelul posibilităților și pregătirii lor.

Aceste cauze, vizibile la prima aruncare de ochi, nu justifică însă cu nimic rezultatele slabe obținute la o serie de probe, unde decalajul între primii doi și următorii a fost apreciabil (greutate femei și bărbați, 3 000 m obstacole, 5 000 și 10 000 m etc.).

Cortina celei de a 50-a ediții a campionatelor naționale de seniori s-a lăsat. Peste câteva zile se va ridica, la Budapesta, cortina celei de a VIII-a ediții a campionatelor europene. Ce vor face reprezentanții noștri acolo vom ști foarte curînd. Ne interesează, însă, ce vor face «speranțele» noastre la Olimpiada din Mexic, mai ales că promisiunile lor nu sînt de genul celor de azi pe mîine. În timpul șederii noastre la Cluj am discutat cu o serie de atlete și atleți care au mari șanse de acreditare la starturile celei de a XIX-a ediții a Jocurilor Olimpice. Tema discuției: «Cum vă pregătiți pentru Mexic?». În paginile de față prezentăm rezumativ cititorilor noștri o parte din răspunsurile primite de la cîțiva dintre interlocutorii noștri: ERICA STOENESCU, GHEORGHE COSTACHE, VASILE SĂRUCAN și ZOLTAN VAMOȘ.

Erica Stoenescu (17 ani): «Am reușit abia 1,44 m la săritura în înălțime. Eram pregătită pentru cel puțin un nou record de junioroare — 1,72 m — și deci a doua performanță românească, dar am comis o mare eroare: înainte de concurs am dormit și mi-am pier-

dut puterea de întrecere. Regret acest lucru și voi încerca să-mi răscumpăr greșeala la campionatele europene de la Budapesta, poate chiar mai curînd, la triumfiularul rezervat juniorilor, la Poiana Brașov, în compania atleților din R.D. Germană și Polonia. În 1967 vizez 1,78 m, performanță cu care să încerc în anul olimpic, la Mexic, să mă calific în finala probei de săritură în înălțime. Întrucît fizicul meu — 1,69 m — este insuficient pentru înălțimi mari, sînt obligată să pun un accent deosebit pe acuratețea execuției tehnice. La fiecare antrenament, un loc important îl ocupă eliminarea greșelilor pe care încă le mai fac și care îmi scurtează mult din zbor. Am forță de desprindere bună pentru podiumul olimpic — așa îmi spune antrenorul meu, prof. Constantin Dumitrescu —, dar în timpul înălțării nu-mi îndoi piciorul de bătaie, iar deasupra ștachetei îmi rămîne capul în urmă. Pentru aceste două greșeli mă autopenalizez cu cel puțin 10 centimetri. Promit ca în anul 1968 să particip la concursuri departe de grija acestor penalizări. Recordul Iolande Balaș este, deocamdată, infailibil. Cred însă că voi fi în stare să realizez în Mexic, la Olimpiadă, un record de centimetri peste înălțimea mea. Bineînțeles, nu 43 de centimetri cît a izbutit Valeri Brumel pentru fimosul său 2,28 m, dar 15 ar fi posibil. Am antrenor, am putere de muncă, am condiții!»

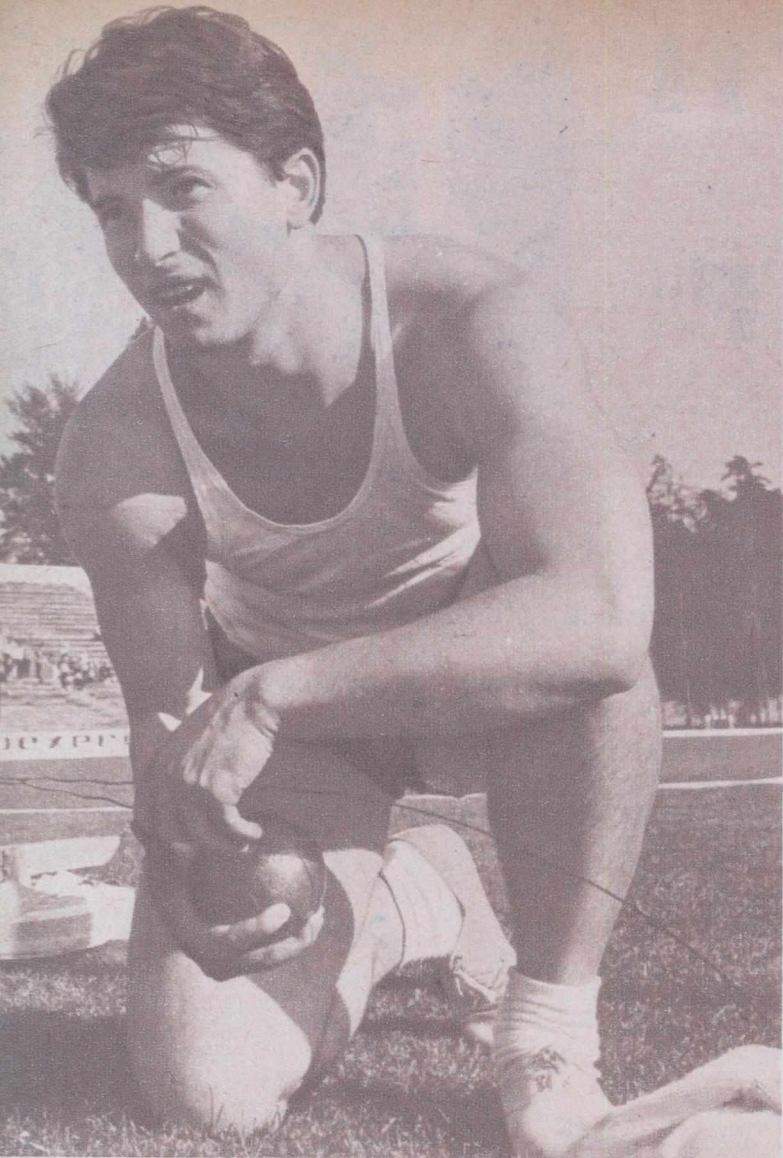
Gheorghe Costache (19 ani): «Rezultatul de 64,82 m cu care am cîștigat titlul de campion și care depășește cu 82 de centimetri standardul de participare la campionatele europene de la Budapesta reprezintă cea mai bună performanță personală în primul meu an de seniorat. Am încercat să dobor recordul lui Constantin Drăgulescu — 65,55 m — stabilit în 1963, dar n-am reușit. Voi încerca la Poiana Brașov, într-un concurs intern, voi repeta la Budapesta, voi repeta pînă la sfîrșitul anului. Sînt hotărît să-mi petrec reve-

lioniul ca recordman național. Pentru 1967, antrenorul meu, prof. Constantin Spiridon, mi-a întocmit un plan de pregătire care să mă ajute să trimit ciocanul dincolo de 67 de metri, iar în 1968, la Olimpiadă, să mă clasez între primii șase aruncători de ciocan din lume. În vederea acestor scopuri mi-am început pregătirile încă de mult. În prezent ridic haltera de 145 de kilograme. Unui rezultat de peste 68 de metri îi corespunde o forță egală cu aceea necesară ridicării unei haltere de 160 de kilograme. Dar, paralel cu creșterea forței, trebuie să-mi însușesc o tehnică fără greșală în timpul piruetelor, pentru a putea realiza cel mai crescut ritm de aruncare. Un stimul deosebit în pregătire mi-l asigură partenerii de probă, în frunte cu Constantin Drăgulescu și Virgil Țibulschi. Toți «ciocănarii» care au realizat standardurile cerute de federația noastră de specialitate își realizează pregătirea la un loc, sub conducerea prof. Constantin Spiridon, și tot la un loc concurează. Acest stimul îl simt și Drăgulescu, și Țibulschi. De aceea, nu am nici un moment de răgaz. Chiar și un kilogram în minus, chiar și o piruetă în minus sau cu o fracțiune de secundă mai înceată pot să scurteze cu mult derularea panglicii metalice a ruletei. Acest climat de permanentă întrecere este excelent: cîștigă performanța!»

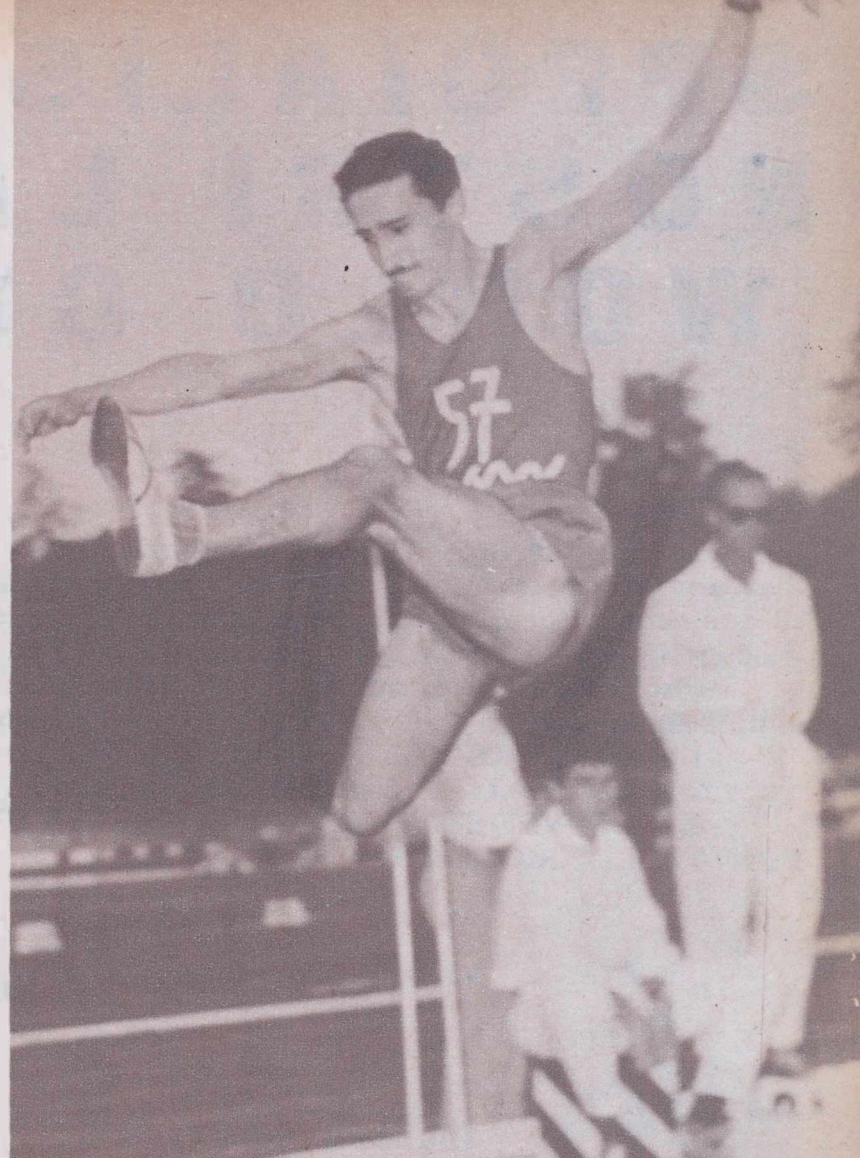
Vasile Sărucan (21 de ani): «Dacă pista de elan nu ar fi fost atât de nisipoasă, aș fi adăugat primului meu titlu de campion național de seniori și primul meu record național la săritura în lungime. Trebuie să recunosc că, în prezent, eu fac față în concursuri 95% datorită vitezei de alergare, care mi s-a îmbunătățit de la an la an, ajungînd la 10,5 pe 100 m plat în acest an. Cu tehnica, va să zică, stau cam prost. Dacă ar fi invers și, bineînțeles, nu aș concura pe o pistă în genul acesteia de la Cluj, ci pe una de calitate, aș plînge dacă în foile de arbitraj aș figura cu

ERICA STOENESCU

GHEORGHE COSTACHE

VASILE SĂRUCAN

ZOLTAN VAMOȘ

sărituri sub 8 metri. Antrenorul meu, prof. Ion Vintilă, depune și el eforturi deosebite ca să mă ajute să-mi valorific 100% calitățile fizice prin intermediul unei tehnici ireproșabile. Vreau ca în 1968 să-mi cuceresc dreptul de a participa la Jocurile Olimpice, iar în Mexic — săriturilor mele să nu le lipsească multe procente din viteză și din tehnică. Telul meu pentru Olimpiadă este mare și foarte greu de realizat: între primii șase săritori din lume. Promit să nu cruș nici un efort pentru a-mi însuși tehnica care să-mi deschidă drumul spre finala din Mexic!»

Zoltan Vamoș (30 de ani): «Puteam realiza pe 3 000 m obstacole un rezultat mai aproape de recordul național pe care l-am stabilit anul trecut — 8:36,0. Vintul extrem de puternic m-a împiedicat. Ceea ce regret este faptul că în concursurile interne sînt foarte puține ocaziile de record național. Mă pregătesc luni de zile, poate chiar un an, pentru record și, în ziua concursului, bate un vînt extrem de puternic sau lipsesc adversarii care să mă stimuleze. Este mult mai ușor să realizezi recorduri în compania unor adversari de valoare, decît în curse «de unul singur», contra-cronometru, dacă pot să mă exprim în acest fel. Nu-mi amintesc ca la vreo probă de fond să fi luat startul laolaltă cei mai buni alergători ai noștri: Andrei Barabaș, Nicolae Mustață, Victor Caramihai, Constantin Bloșiu, Ovidiu Lupu și cu mine. Prezența acestora, în aceeași probă, chiar dacă pentru unii nu ar fi «specialitatea casei», ar stimula nebănuit de mult creșterea performanțelor, iar, în afară de aceasta, ar constitui și o bună pregătire. Aș mai adăuga că ar fi foarte util dacă alergătorii noștri de fond, printre care mă număr și eu, ar fi solicitați și în probe neclasice, neolimpice, cum ar fi de pildă 2 000 m, 3 000 m. În străinătate această metodă pentru îmbunătățirea recordurilor în

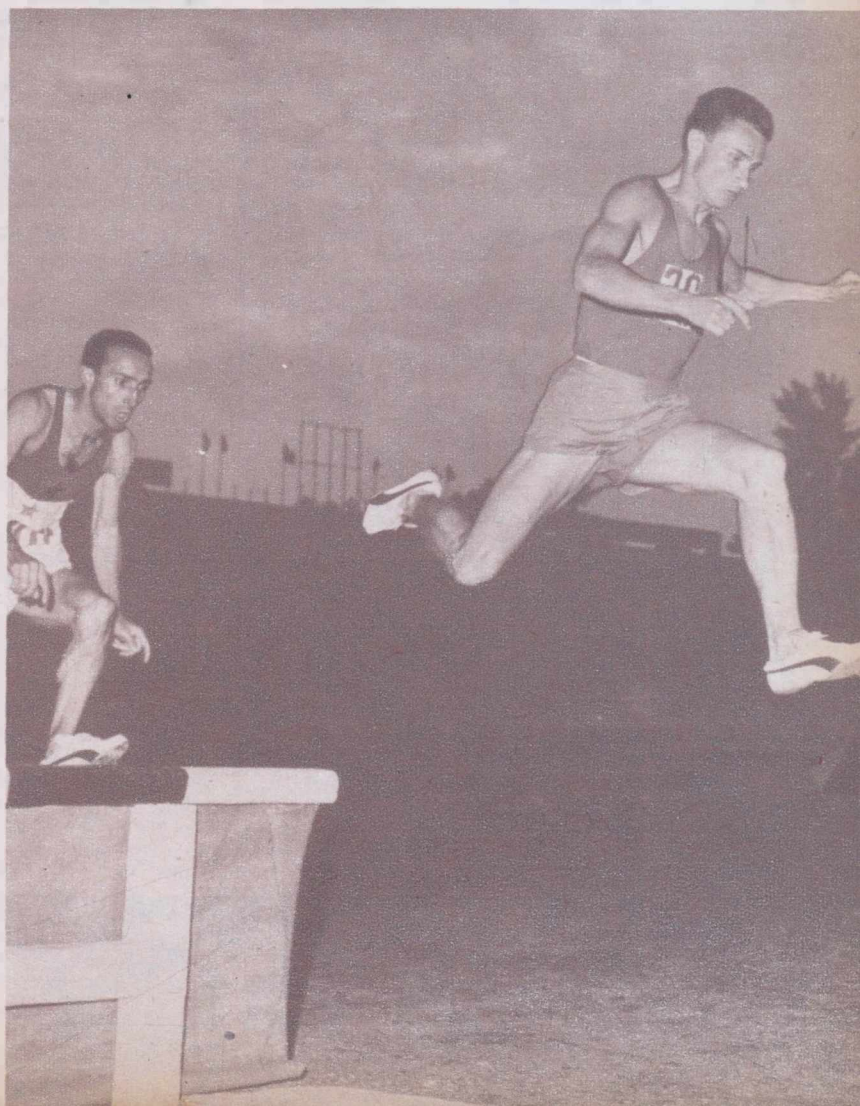
probele clasice a încetat de mult să mai fie o noutate. În vederea obținerii acreditării pentru Jocurile Olimpice din Mexic, începînd chiar din acest an, doresc să mă pregătesc intens pentru 5 000 m plat. Chiar dacă în Mexic nu voi participa la 5 000 m, această probă va constitui un excelent mijloc de pregătire pentru 3 000 m obstacole. Va fi necesar ca, în afară de îmbunătățirea rezistenței și a vitezei, să acord o atenție foarte mare tehnicii trecerii peste obstacole. Este de ajuns să nu-mi iasă pașii la un obstacol, să fiu în acest caz obligat să-mi mărunțesc fuleul, și imediat înregistrez o pierdere de aproape o secundă. În pregătirile mele pentru campionatele europene de la Budaosta și pentru Jocurile Olimpice din Mexic am în vedere aceste... deziderate. Dacă le voi satisface, calea spre primele locuri la 3 000 m obstacole îmi va fi deschisă».

În discuțiile pe care le-am purtat cu unii concurenți la Cluj am auzit și alte păreri, și alte propuneri. Iată una: întrucît ocaziile de realizare a unor performanțe de cîrta valoare sînt destul de puține pentru atletele și atleții noștri frunțași, ar fi foarte bine dacă federația de specialitate ar organiza săptămînal concursuri la cel mult trei probe, în care să fie asigurată participarea a cel puțin unui atlet străin de mare valoare. Aceste concursuri ar putea să fie programate, de pildă, în timpul pauzelor meciurilor de fotbal.

În concluzie: cit mai multe ocazii de verificare a stadiului de pregătire pentru Mexic, companii cît mai valoroase pentru atletele și atleții noștri.

HORIA CRISTEA

SPECIALISTII NOSTRI LA „WORLD CUP“

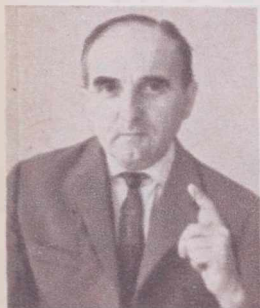
FOTE

o luptă

Timp de trei săptămîni, specialiștii români au urmărit jocurile campionatului mondial din tribunele stadioanelor engleze. Eliberați de subiectivismul antrenorului a cărei echipă este în focul luptei, specialiștii noștri au căutat să privească în adîncime, pentru a descoperi, prin intermediul efectelor, CAUZELE.

Publicăm în numărul nostru de astăzi cîteva păreri ale specialiștilor noștri, care au avut bunăvoința de a ne răspunde la trei întrebări:

1. CUM APRECIATI JOCUL ECHIPEI CAMPIONANE MONDIALE ȘI VICTORIA EI?
2. CE JUCĂTORI V-AU PLĂCUT MAI MULT ÎN DECURSUL ÎNTREGERII?
3. CUM VEDEȚI VIITORUL FOTBALULUI PRIN PRISMA DESFĂȘURĂRII CAMPIONATULUI MONDIAL?

**NICOLAE
PETRESCU**

„Jocul viitorului înseamnă o apărare dinamică și o circulație debordantă a celor din față“

1. Campionatul mondial a revenit pe merit Angliei. Fotbaliștii englezi au practicat un joc studiat, bazat pe o pregătire athletică superioară. Una din trăsăturile echipei engleze a fost PERSEVERENȚA, cu care s-a impus în fața celorlalte echipe. Anglia a început turneul cu multă circumspecție, tatonîndu-și adversarii în serie, pentru a se impune în semifinală, cînd a izbutit să «desfacă» Portugalia prin ample mișcări dreapta-stînga și invers, urmate de șocuri longitudinale. În finală, de asemenea, Anglia a fost mai bună, împotriva unui adversar care a folosit, în general, aceleași arme.

Această creștere a echipei Angliei, precum și jocurile de valoare prestate împotriva medaliilor de argint și bronz, mă îndreptățesc să spun că au cîștigat cei mai buni.

2. Portar: Iașin. Fundași: Hötges (R.F.G.), Marzolini (Argentina). Mijlocași: Bobby Charlton, Beckenbauer, Coluna. Înaintași: Eusebio, Ball.

3. Campionatul mondial din Anglia a profilat linia jocului de miine pe baza unei mari creșteri a capacității de efort. Jocul viitorului nu e de conceput fără o apărare masivă și dinamică și fără o circulație debordantă a celor din față. De asemenea, meciurile din Anglia au scos în evidență importanța jocului pe extreme și acest lucru a reieșit — paradoxal — mai ales la echipele care au renunțat la acest joc. În ceea ce privește aportul fundașilor în atac, ei pot aduce o contribuție reală numai dacă își ridică nivelul tehnic pînă la cel al înaintașilor. Altfel, mingile lor sînt aruncate în... vînt.

Țin să menționez că uriașa rezistență fizică pe care o va impune fotbalul de miine trebuie educată încă în anii copilăriei.

**ILIE
OANĂ**

„Fotbalul de miine va fi sinteza istoriei sale“

1. Anglia a obținut o victorie meritată. A fost echipa care a îmbinat cel mai bine jocul în viteză cu forța de pătrundere și cu binecunoscutul său arsenal tehnic. Cred însă că în serii jucătorii vest-germani au jucat mai bine decît cei englezi. Am impresia că spre final vestgermanii au plătit nemenajarea forțelor în primele jocuri. Din acest punct de vedere, indiferent de rezultatele obținute pe teren, englezii au realizat un frumos echilibru de forțe. În confruntarea finală, echipa Angliei a obținut o victorie meritată, impunîndu-se la toate capitolele. Greșita folosire a lui Beckenbauer este o realitate, dar acest aspect de ordin tactic nu poate minimaliza victoria celor care au creat fotbalul.

2. Portar: Roma. Fundași: Schulz, Marzolini. Mijlocași: Bobby Charlton, Beckenbauer. Înaintași: Eusebio, Albert, Mas.

3. Văd viitorul fotbalului în sinteza tuturor mijloacelor pe care balonul rotund le-a creat de-a lungul istoriei sale. De azi înainte nu văd strălucind doar tehnica, doar pregătirea fizică sau doar tactica. În concepția modernă trebuie să existe, mai mult ca ori cînd, o imbinare a tuturor acestor elemente, la un nivel cît mai înalt. Acest nivel va decide în clasamentul valorilor.

**ANGELO
NICULESCU**

„Campionatul Mondial a demonstrat dispariția posturilor“

1. Gazdele au meritat victoria pentru finala oferită. Ele s-au impus printr-o pregătire fizică ideală. Altfel, dominarea teritorială, rod al unui joc metodic și calculat, le-a dat cîștig de cauză englezilor în fața unei echipe valoroase, dar care nu a demonstrat aceeași omogenitate, căzînd spre final, sau, bine zis, în ultimele minute.

2. Portar: Iașin. Fundași: Schnellinger, J. Charlton. Mijlocași: B. Charlton, Beckenbauer. Înaintași: Eusebio, Albert.

3. Viitorul? Mărirea elasticității echipei, dezvoltarea mobilității tuturor jucătorilor. Campionatul mondial a demonstrat clar dispariția posturilor. De altfel, numerotarea jucătorilor de la 1 la 22 n-a deranjat pe nimeni, pentru că «8» n-a interzis iar «5» n-a fost mijloc de dreapta. Creșterea singurelor posturi oarecum fixe sînt cele ale fundașilor centrali, deși, dacă mă gîndesc la «escapada» lui Jackie Charlton și Bobby Moore, ajungem la concluzia că absolut toți sînt angrenați în caruselul fotbalistic. Bineînțeles că acest salt poate fi realizat decît prin mari acumulări rezerve fizice.

MULT SUCCES

LUL VIITORULUI?

prigă pentru TIMP ȘI SPAȚIU

Nu m-am așteptat niciodată ca echipa Angliei să aștepte stele de prima mărime. Echipa engleză nu are bătăliști care să-i domine pe ceilalți. Este, însă, o echipă care știe să-și macine adversarii cu insistența și război de apă, printr-un joc organizat, în care se joacă în mod deosebit disciplinat.

Ambele două jocuri, care au sintetizat cel mai bine jocurile de forță, elan și, bineînțeles, cele tehnice ale fotbalului, au avut o gazdă i-au adus o victorie pe care sintem să o recunoaștem.

Portar: Banks. Fundași: Schnellinger, Marzolini. Mijlocași: Bobby Charlton, Beckenbauer. Înaintași: Eusebio. (Dați-mi voie să afirm că echipa noastră are șansa, dacă ar fi avut un Eusebio, s-ar fi putut

**TRAIAN
IONESCU**

„Echipa în plus,
jocul de secundă în minus“

Între primii patru ai recentului campionat mondial.

Fotbalul viitorului înseamnă muncă și disciplină. Disciplină de fier, așa cum se pare că a instaurat Ramsey în rândurile echipei sale. Vremea «prestigiului» s-a dus. Jucătorii de mâine trebuie să aibă cu toate puterile pentru ca zona fiecăruia să fie cât mai multă metri pătrați în plus, și, în același timp, totul să fie executat cu măcar o zecime de secundă în minus. Iată de ce, orice sustragere de la jocul în plus și orice temporizare a jocului pentru o «mică» de dragul tribunei înseamnă un atentat la disciplina colectivă, de totală dăruire.

Disciplina, DISCIPLINA, cu un D cât mai mare. Finalul campionatului mondial au demonstrat-o în cel mai înalt grad, și nu întâmplător au ajuns acolo...

1. Campioana mondială a avut un start slab. După jocul cu Uruguay, s-a scris, de altfel, că Anglia e o echipă lipsită de clasă. Treptat, însă, englezii «s-au încălzit», au jucat din ce în ce mai bine și, cu toate că pe parcurs au avut unele avantaje, nu pot să nu recunoască că în finală au marcat o certă valoare.

Echipa engleză a avut cea mai bună apărare și a jucat practic — subliniez — fotbalul cel mai defensiv. Ofensiv, dar nu și constructiv. Marele coeficient de hazard al pasei decisive a ieșit în evidență. Relevând meritele echipei Angliei, țin să arăt că cele mai bune valori individuale le-a prezentat echipa vest-germană. Unul din motivele pentru care vest-germanii nu s-au impus în finală a fost greșita folosire tactică a lui Beckenbauer.

**CONSTANTIN
TEACĂ**

„Fotbalul viitorului va fi un joc
mai aspru“

2. Portar: Iașin. Fundași: Marzolini, Moore. Mijlocași: Beckenbauer, B. Charlton. Înaintași: Haller, Eusebio, Albert.

3. Fotbalul viitorului e un fotbal mai aspru. Nu văd perspective apărării «om la om». Cred că se va impune «zona». Personalitățile nu pot fi anihilate cu mijloacele... jandarmeriei.

Cred că sînt în asentimentul tuturor cînd afirm că fotbalul viitorului este fotbalul efortului supraomnesc. Din capul locului, jucătorul trebuie să accepte această situație. Altfel, pierde timpul de pomană.

1. Echipa Angliei a depus remarcabile eforturi colective, manifestînd în ultimele două «round»-uri o soliditate care este, la urma urmelor, în condițiile recentului campionat mondial, sinonimul valorii.

Ca antrenor, am admirat în mod deosebit «turul de forță» al lui Alf Ramsey în materie de gradare a efortului. Echipa engleză a urcat în trepte egale, determinîndu-i pe toți să admită că la mijloc a existat o adevărată știință a dozării. Cu totul semnificativ este faptul că jucătorii ne-au lăsat impresia că aveau planificate rezervele fizice și psihice chiar pentru cele 30 de minute ale prelungirilor finale. Aceasta este, cred, lecția principală pe care a oferit-o inflexibilul «team-manager» Ramsey.

**CONSTANTIN
CERNĂIANU**

„O elasticitate cît mai mare în
momentele fundamentale ale jocului“

2. Portar: Banks. Fundași: Schulz și Schnellinger. (Nu l-am văzut pe Marzolini, care intrunește, după cît se pare, sufragii unanime). Mijlocași: Bobby Charlton și Beckenbauer. Înaintași: Eusebio și... Kim Bong Hvan.

3. Așa cum s-au conturat direcțiile de dezvoltare ale fotbalului de mâine, cred că principalul deziderat va fi elasticitatea mare a echipelor în cele două faze fundamentale: atac și apărare. Prezența supranumerică în aceste două faze a reieșit clar în finală. Echipele au tendința de a-și lărgi zonele de acțiune, folosind spațiile libere. Bineînțeles că toate acestea vor fi posibile prin mărirea considerabilă a capacității de efort.

Citindu-i pe cei șase, desprindem cîteva concluzii.

Campionatul mondial n-a adus noutăți spectaculoase, combinații matematice sau «chei» ascunse în stare să deschidă complicata mașinărie a porții. Totuși, campionatul mondial marchează o etapă clară în evoluția fotbalului, iar pe frontispiciul acestei etape scrie în primul rînd «mărirea normei de lucru tehnic și fizic».

Uriașul progres al atletismului în ultimii ani are la bază «principiul eforturilor mărite». Se pare că fotbalul se angajează pe același drum.

La Londra, unul din marii artiști ai fotbalului din anii trecuți spunea: «Ce păcat că fotbalul este tot mai mult la discreția pregătirii fizice!» Regretul e, poate, firesc, dar nu și fundat. La urma urmelor, între doi jucători care aleargă 11 secunde pe «sută», va învinge cel care dribblează și fentează mai bine.

Iată de ce, disputa viitoare între Eusebio, campionul fentei, și Ball, maratonistul cu mingea la picior, va marca, sîntem siguri, saltul ambilor, printr-o osmoză firească.

Profundă realiza-
-OAN CHIRILĂ

CAMPIONATULUI!

Rep: **Ce face Petrolul?**
Cernăianu: Vrea să-și onoreze titlul de campioană.

R: **Ai fost în Anglia. Vorbește-mi despre Liverpool.**

C: La 28 septembrie, la Liverpool, Petrolul va juca în fața unei galerii infernale. Englezii spun că e cea mai puternică galerie engleză.

R: **Ce-ai aflat despre echipă?**

C: Masivă. Cei mai mulți, peste 1,80 m. (Stoperul Yeats e un uriaș). Media de vîrstă: 25 de ani. Iată și echipa etalon: Lawrence 27, — Lawler 22, Byrne 27, — Milne 28, Yeats 27, Stevenson 26 — Callaghan 23, Hunt 27, St. John 27, Smith 21, Thompson 23. Yeats și Stevenson sînt apărătorii centrali, iar Milne primește ajutorul lui St. John și Smith în centrul terenului. «Virfuri»: Callaghan, Hunt, Thompson. Cu alte cuvinte, 4—3—3.

R: **Ce valoare au jucătorii?**

C: Trei au fost în lotul de 22 al Angliei (Hunt, care a și jucat, Callaghan și Byrne). Alți șase sînt internaționali scoțieni.

R: **Partea slabă?**

C: O oarecare încetineală.

R: **Antrenor?**

C: Bill Shankli. A fost la Ploiești, înainte de război.

R: **Cum priviți jocurile?**

C: În stil petrolist.

R: **Adică?**

C: Cu seriozitate.

R: **Cum v-ați pregătit?**

C: Am avut o pauză totală de 10 zile.

R: **Nu e cam puțin?**

C: Cînd iarna e lungă, vara e, fatal, scurtă.

Cernăianu: „PETROLUL PREGATEȘTE A DOUA SURPRIZA”

R: **Deci...**

C: La 22 iulie jucătorii s-au regăsit la Ploiești, pentru reaclimatizare. Apoi, după 3 zile, pregătirile au fost continuate la Sinaia. Pregătirea de bază. Accent pe factorul fizic. În rest, totul conform planului, cu accent pe viteză. Împotriva englezilor, arma noastră trebuie să fie și va fi viteza.

R: **Faceți o pregătire specială pentru jocul de la Liverpool?**

C: Jocul de la Ploiești e mai greu decît cel de la Liverpool. (Înclin să-i dau dreptate: a fost o dată Ferencvaros, și a fost și Wiener Sport Klub).

R: **Vei mai avea posibilitatea să urmărești jocul lui Liverpool?**

C: Cred că voi pleca în Anglia, pentru a-i vedea pe viitorii noștri adversari într-un joc de campionat.

R: **Care e obiectivul concret al Petrolului?**

C: Pregătim a doua surpriză: eliminarea favoritei Liverpool.

R: **De ce a doua?**

C: Prima a fost campionatul.

R: **Deci, felicitările se primesc...**

C: În ziua de 12 octombrie, în vestiarul Petrolului.

I. C.

P.S. La 12 octombrie, C. Cernăianu împlinește 34 de ani. Așa au vrut sorții. Să sperăm că va fi o zi fastă.

Echipa Petrolul Ploiești: Pahonțu, Ionescu, Boc, Dridea I, Florea, Mocanu, Dragomir, Badea, Dridea II, Iuhasz și Moldoveanu.

Foto: PAUL ROMOȘAN

LIVERPOOL F.C. CAMPIONA ANGLIEI

VIITOAREA ADVERSARĂ A PETROLULUI IN CCE

În sezonul fotbalistic 1900—1901, Liverpool câștiga primul campionat de fotbal al secolului XX în Anglia și de atunci avea să mai câștige campionatul de încă șase ori, în 1906, 1922, 1923, 1947, 1964 și 1966, ultima dată lăsînd pe cea de-a doua clasată, Leeds United, la o diferență de cinci puncte. Tot în 1966 Liverpool ajunge pînă în finala «Cupei Cupelor», pierzînd la Borussia Dortmund, după prelungiri, cu 1—2. Între două titluri de campioană, echipa engleză a reușit deci să câștige și «Cupa Angliei». La încheierea campionatului englez, Liverpool realizase 61 puncte din 42 de partide, avînd un golaveraj de 79 : 34.

Din formația de bază, **Lawrence-Lawler, Byrne, Milne, Yeats, Stevenson, Callaghan, Hunt, St. John, Smith, Thompson** — șase jucători au fost de mai multe ori internaționali, șapte au fost reținuți de **Alf Ramsey** în lotul lărgit al Angliei înainte de începerea campionatului mondial, iar trei, **Byrne, Callaghan și Hunt**, erau pe lista celor 22 de jucători englezi în cadrul campionatului mondial de fotbal.

Dintre ei, cel mai renumit este fără îndoială **Hunt**. În șase ani de cînd joacă la Liverpool, a participat la 280 meciuri de club, fiind golgerul echipei cu o medie de 28 goluri de campionat, în perioada amintită. A fost de opt ori internațional în echipa Angliei.

Iată deci, în linii mari, echipa pe care o va avea de înfruntat campioana țării noastre, Petrolul-Ploiești.

Am mai putea adăuga că stadionul din orașul Liverpool, a fost achiziționat în anul 1892 pentru numai 4 000 lire, iar cu puțin timp în urmă, clubul a refuzat să-l vîndă pentru un milion de lire sterline! Proprietarul terenului din 1892, un oarecare Cruitt, considerînd că fotbalul este «o distracție tot mai zgomotoasă», a gonit pur și simplu echipa de pe teren «pentru a avea liniște în casă». Cu 500 lire de împrumut, s-au pus bazele noului stadion, pe care avea să se dispute apoi una din semifinalele campionatului mondial de fotbal 1966.

Echipa campioană a Angliei joacă în forță, cu pătrunderi mai ales pe centru, dar folosind totuși în mod derutant extremele **Callaghan și Thompson**. «Virful de atac», **Roger Hunt**, credem că nu mai are nevoie de nici o prezentare.

ROGER HUNT, unul dintre cei mai periculoși atacanți ai echipei campioane și ai... campionilor mondiali.

LIVERPOOL F.C. În picioare, de la stînga la dreapta: **Gordon MILNE, Gerry BYRNE, Tommy LAWRENCE, Ron YEATS** — căpitanul echipei, **Chris LAWLER și Billy STEVENSON**. Jos: **Ian CALLAGHAN, Roger HUNT, Ian ST. JOHN, Tommy SMITH și Peter THOMPSON**.

Liverpool, 5 mai 1965. **LIVERPOOL — INTERNAZIONALE 3—1** în Cupa Campionilor Europeni. **Roger Hunt** (în stînga, în negru), deschide scorul.

Wembley 1965. **Liverpool-Leeds United 2—1** în finala Cupei Angliei. **St. John** înscrie în cădere.

Inotătorii „CETATII DE FOC“

La 15 ani, Anca Andrei a egalat recordul de senioare la 200 m spate al Cristinei Balaban — 2:39,1.

Dacă-ți vezi în „civil“, nu-ți spun mai nimic, afară doar că, în general, sînt copii frumoși, bine legați, plini de sănătate. În postura de sportivi, însă, cu costumele de baie pe ei, și mai ales în bazin, impresia pe care ți-o lasă puștii este aceea a unor înotători de clasă. Cînd în mișcările brațelor și ale picioarelor în diferitele procedee de înot și cînd și în viteză de alunecare pe apă. Te surprind cunoștințele pe care le au în vîrstă lor fragedă și, mai ales, te surprind rezultatul practic al acestor cunoștințe: 337 de recorduri republicane de înot, la ultimii 6 ani. Este o cifră!

Dar despre cine vorbim? Despre înotătorii Reșiței, despre copiii care, în anul 1968, au primit în dar un bazin acoperit de 25 m. Aici au deprins înotul, aici s-au perfecționat și, mîndri de măiestria lor, au s-au așezat să o facă publică și peste hotare. În Italia, în R.D. Germană, în Ungaria, în U.R.S.S., în Bulgaria și în Iugoslavia, micușii înotători au făcut să se vorbească elogios despre sportul reșițean. Și, notați: înotătorii Reșiței sînt de-abia la începutul carierei lor sportive; sînt la plină creștere, la plină dezvoltare...

Dar, să vi-l prezentăm pe cîțiva dintre ei. ANCA ANDREI, 15 ani. Anul acesta, după două victorii repute în Budapesta, reușește în Sicilia să egaleze recordul de senioare la 200 m spate — 2:39,1. Recordul Cristinei Balaban în bazin de 50 m! Și tot Anca Andrei, cu timpul de 10:28 min, pe 800 m liber, s-a apropiat la numai 4 sec. de recordul de senioare al Cristinei.

DANIELA COROIU, 14 ani. La concursul de hală din acest an a fost cronometrată la 400 m liber cu 5:32,9 — record de junioare — cat. 14 ani. În același concurs, campioana și recordmana țării noastre, Ingrid Ungur, a cîștigat proba de 400 m liber cu 5:33,0 (!). Ultima performanță a Danieli: nou record de senioare la 800 m liber. Timp realizat la campionatele republicane: 11:06,6.

ZENO GIURASA, 17 ani. Cu puțin timp în urmă a obținut la Belgrad 1:06,4 la 100 m spate (record de juniori), iar la campionatele republicane, pe aceeași distanță, 1:05,5 — nou record republican de juniori și seniori. (Vechiul record, T. Șerban — 1:05,8).

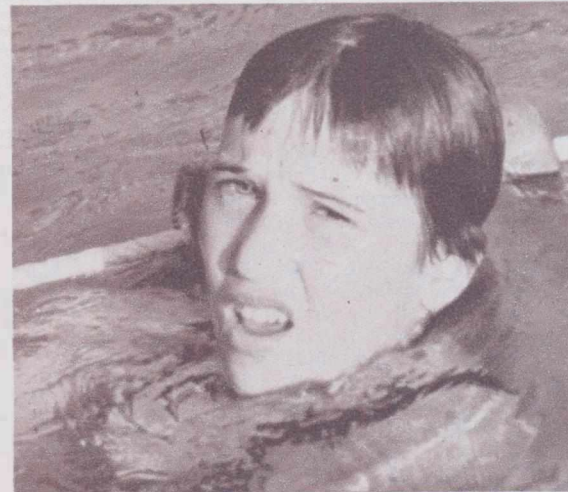
NICOLAE TAT, 19 ani. 18:51 min pe 1 500 m. Cu acest timp, Tat ocupă locul II pe tabelul celor mai buni performeri seniori ai țării pe distanța respectivă.

DORINA MEZINCA, 14 ani. La concursul din Budapesta, la 100 m delfin, a fost cronometrată cu timpul de 1:19,4 (!).

„Virfurile“ tinerilor performeri reșițeni nu se rezumă însă la cele cîteva ce care le-am amintit mai sus. Mai sînt multe care se alătură unor rezultate la fel de însemnate, la fel de promițătoare. Se pune întrebarea: cum și prin ce „miracol“ s-a reușit un asemenea salt calitativ tocmai în Reșița? Doar nu este singurul oraș din țară cu bazin acoperit. Răspunsul la această întrebare este cît se poate de simplu. În Reșița, în ceea ce privește înotul, se muncește mult și cu trager de inimă. Antrenorul de natație ION SCHUSTER este un pasionat al disciplinei pe care a îmbrățișat-o și aceeași pasiune se străduiește să o însușească și tinerii lui elevi. În altă ordine de idei, centrul de învățare a înotului de la bazinul din Reșița funcționează nu numai în scopul deprinderii micușilor elevi cu pluitul pe apă, ci și învățării cît mai corecte a diferitelor procedee de înot și în special a procedurii liber. În continuare au loc selecțiile succesive, iar copiii care trec toate examenele sînt îndrumați spre secțiile de performanță ale școlii sportive de elevi și ale celorlalte asociații sportive locale. Cu cei puțin rămași începe adevărata muncă. Muncă intensă, dar, după cîte s-a putut vedea, plină de satisfacții.

G. ȘTEFĂNESCU

Tat și grupul celor mai mici performeri ai Reșiței.

Daniela Coroiu, 14 ani, campioană republicană și recordmană de senioare la 800 m liber, cu excelentul timp de 11:06,6, realizat la sfîrșitul lunii iulie, în cadrul campionatelor republicane.

Pe bloc-start: Zeno Giurasa, 17 ani. La campionatul republican de natație, Giurasa a cucerit titlul de campion la 100 m spate cu timpul de 1:5,5 — nou record republican.

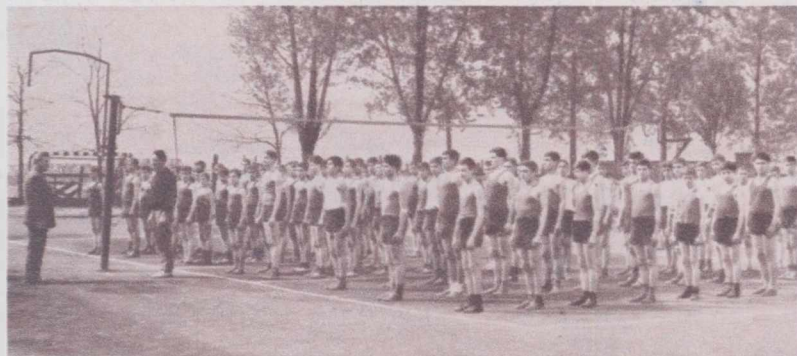

Elevii Grupului Școlar Chimic din Copșa Mică participă la o bogată și frumoasă activitate sportivă. Campionatul asociației și campionatele inter-clase mobilizează la întreceri marea majoritate a elevilor. Anul acesta, campionatul asociației sportive, care s-a organizat la 4 ramuri de sport (volei, handbal, atletism și fotbal), a constituit o adevărată sărbătoare sportivă.

Iată două imagini de la întrecerile membrilor asociației sportive «Chimia». Sus — deschiderea festivă a campionatului; directorul școlii, inginerul Dragomir Trifan, primește raportul profesorului de educație fizică Nicolae Aleman. Jos — o fază din meciul finalei de la volei, în care anul I E a învins anul II C cu 3—1.

NICOLAE ALEMAN
— Copșa Mică —

AU PROMOVAT ÎN CATEGORIA „A”

După o absență de doi ani, orașul Suceava va fi din nou reprezentat în categoria A a campionatului republican de volei. Echipa masculină Progresul, după ce a trecut cu succes examenele campionatelor orașenesc și regional, s-a comportat excelent și la «zone», cucerind locul I și, odată cu el, dreptul de a participa în prima categorie a țării.

Iată-i în imaginea de mai jos pe noii promovați. De la stînga la dreapta, sus: V. Baraboi (profesor), A. Scutaru (medic), Gh. Dăscăliu (inginer), V. Rotaru (mecanic), M. Cănu (inginer). Jos: C. Cremer (student), antrenorul echipei Traian Căldare (medic), V. Zaharescu (inginer), M. Moldovan (profesor) și A. Sandu (funcționar).

C. ALEXA
— Suceava —
Foto: Dori MAIREAN

POȘTA REDACȚIEI

Nicolae Buticaș — Satul Sucăceni. 1) Clasamentul presei europene al celor mai buni 5 fotbaliști ai anului 1964 arăta astfel: 1. Denis Law (Manchester United) 61 puncte, 2. Suarez (Internazionale) 43 puncte, 3. Amancio (Real Madrid) 38 puncte, 4. Eusebio (Benfica Lisabona) 31 puncte, 5. Van Himst (Anderlecht) 28 puncte. După cum se poate vedea, jucătorul maghiar Tichy, pe care prietenul dv îl... știa pe locul 3, nu figurează în clasamentul primilor 5. 2) Dacă Gento a fost toreaș? Ne pare foarte rău dar noi nu-l cunoaștem decît ca fotbalist. 3) În partida cu Portugalia de la București, Dan Coe a purtat nr. 6, iar Hălmăgeanu nr. 3. Cel care a fost lovit în stomac de puternicul șut tras de Eusebio a fost Hălmăgeanu.

Mary Mladin — Iași. După descrierea și datele furnizate, credem că l-am identificat pe jucătorul de volei de care vă interesați. Se numește Ion Copaci, are 1,92 m înălțime și s-a născut la 2 aprilie 1946. Îi puteți scrie pe adresa clubului său, Politehnica Timișoara: Bd. Tinereții nr. 9.

Tatiana Deaconu — Com. Bodești. 1) Jucătorul ungar Florian Albart (Ferencvaros) s-a născut la 16 septembrie 1941 în localitatea Hercegszanto. Are 1,80 m înălțime și 67 kg. 2) Fotbaliștilor gălățeni, pe care îi simpatizați le puteți scrie pe adresa: Galați, Clubul sportiv Siderurgistul.

Aurelian Andronăchescu — Hunedoara. În anul 1963, cînd fotbaliștii din Galați au jucat în finala «Cupei României», alături de Petrolul, clubul lor se numea Siderurgistul. O corectare: meciul s-a terminat atunci cu rezultatul de 6—1 în favoarea petro-

liștilor și nu cu 5—1 cum ne scrieți dv.

C. Georgeta — Focșani. Vă puteți alcătui un album cu echipele și jucătorii noștri de fotbal decupînd fotografiile lor din ziare și reviste. Noi nu trimitem cititorilor fotografii originale.

Nicolae Ștefănescu — Com. Preajba de Sus. Interesante comentariile despre șansele echipelor participante la campionatul mondial de fotbal. V-am încrîizat însă intenționat răspunsul pentru a verifica pronosticurile date de dv. După cum ați putut vedea, ați greșit aprecierile privitoare la echipele Angliei și Braziliei. Nu este însă un motiv să fiți indispuș. Dacă greșesc specialiștii recunoașteți, ce pretenții să avem de la amatori?

Florin Gulea — București. Meciul de fotbal dintre reprezentativa noastră și cea a Spaniei, disputat la 25 noiembrie 1962 la București, a luat sfîrșit cu rezultatul de 3—1 (2—0) în favoarea României. Iată formațiile celor două echipe. **România:** Voinescu-Popa, Nunweiler III, Ivan-Petru Emil, Koszka-Pircălab, Constantin, Manolache, Ghergheli, Tătaru. **Spania:** Vicente-Rivilla, Rodri, Calleja-Paquito, Glaria-Collar, Amancio, Veloso, Guillot, Gento. Au înscris: Tătaru (min. 2), Manolache (min. 8), Constantin (min. 61) și Veloso (min. 66).

Petre Alexandrescu — București. În meciul dintre Portugalia și R.P.D. Coreeană, disputat în cadrul sferțurilor de finală ale campionatului mondial de fotbal și încheiat cu scorul de 5—3 în favoarea portughezilor, golurile au fost înscrise de Pak Sin Din, Ki Don Von și Ian Sun Kok pentru coreeni, care au condus cu 3—0 și de Eusebio (4) și Augusto pentru portughezi.

I.P.M. SPORT REGHIN, Regiunea Mures Autonomă Maghiară, str. Mihai Viteazu nr. 19—21, telefon 12-339, pune la dispoziția cumpărătorilor prin magazinele de specialitate sau raioane de materiale sportive:

- pantofi ciclism
- ghete fotbal
- pantofi handbal
- pantofi încălzire
- pantofi atletism fără cuie
- pantofi atletism cu cuie
- pantofi popice
- ghete sulită
- ghete lupte
- ghete box.

Dunabil, comod, elegant

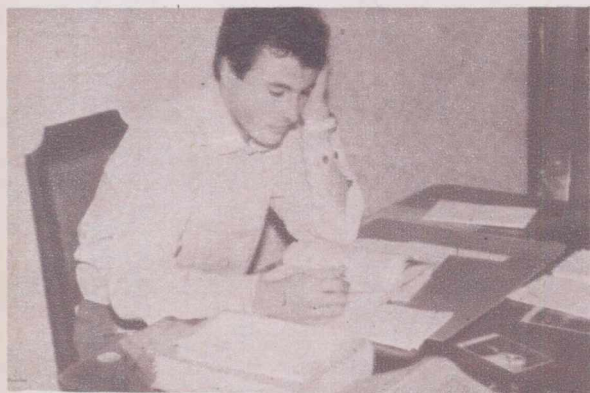

„A FOST O EXCURSIE MINUNATĂ!”

Întorși din excursii, mulți cititori ai revistei noastre ne trimit fotografii. Cele mai multe imagini sînt inoșite de scrisori în care drumeții ne descriu frumusețile văzute. Ceea ce ne surprinde la lectura... reportajelor este finalul. Parcă cu toții s-au vorbit să încheie astfel: «A fost o excursie minunată!»

Credem că de aceeași părere veți fi și dumneavoastră, dacă, la sfîrșitul săptămîinii, vă veți hotări să porniți la drum.

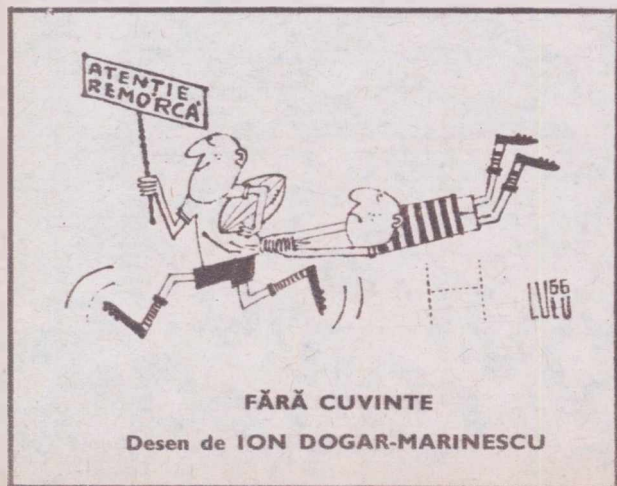
În fotografie, o amintire dintr-o excursie pe Dunăre, cu un scurt popas în insula Ada Kaleh. (Foto: PETRE STAN)

ULTIMUL EXAMEN

În vara aceasta, fotbalistul Călin Gane de la Steagul roșu Brașov a obținut un mare succes... extra-fotbalistic: a absolvit Facultatea de filologie. Fotografia corespondentului nostru EUGEN BOGDAN ni-l prezintă pe cunoscutul jucător brașovean în timpul pregătirii examenului de stat.

Iată încă un exemplu demn de urmat pentru mulți dintre fotbalistii noștri.

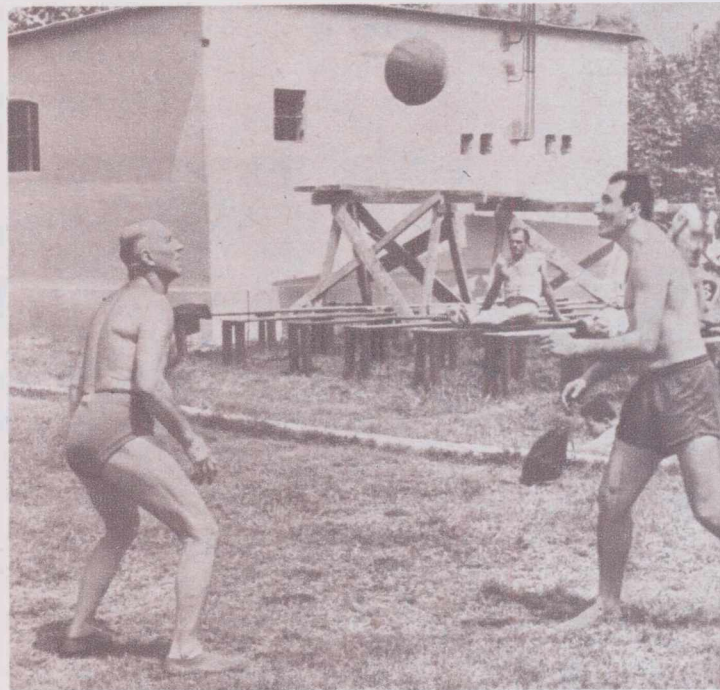

MAGAZIN Sportiv

JIM CĂLINESCU ȘI MIHAI STOIAN—ACEEAȘI GENERAȚIE!

Deși ca boxeri nu s-au întîlnit nici o dată pe ring, despărțindu-i cîteva decenii, iată-i acum pe Jim Călinescu (61 de ani) și Mihai Stoian (32 de ani), față în față, întrecindu-se în măiestrie, în postură de fotbaliști. Intrecerea este cu atît mai atractivă, cu cît cei doi își amintesc de grija pe care o aveau ca boxeri să nu folosească lovitura cu capul. Acum, ca fotbaliști, trebuie să fie foarte atenți să nu recurgă cumva la lovitura cu pumnul.

Jim Călinescu și Mihai Stoian au spus adio performanței, dar nu și sportului, ceea ce îi face să fie din aceeași generație.

DE PRETUTINDENI

● Între 22 iulie și 7 august 1967, orașul Winnipeg din Canada va găzdui peste 3 000 de sportivi care vor participa la cea de a V-a ediție a jocurilor panamericane. Cu această ocazie, la Winnipeg se pregătește o surpriză: pista de atletism va fi acoperită cu «tartan», un compus sintetic rășinos, inalterabil, antiderapant. Pusă la încercare, pista de «tartan» a impresionat pe mulți tehnicieni și atleți, printre care și pe canadiana Joanne Rootsaert, care a declarat: «Alergînd pe această pistă, avem impresia că alunecăm, aderența este mereu aceeași și nu se schimbă nici chiar cînd plouă».

Această inovație care costă 142 000 de dolari, va face cu siguranță să se vorbească foarte mult despre «tartan». Se pune acum o întrebare: acest material sintetic va înlocui oare în viitor bătrîna pistă de zgură?

● Secția de sport a radiodifuziunii marocane a obținut colaborarea unei talentate crainice-reporter. În fiecare duminică, domnișoara Fatima Khamlichi transmite ascultătorilor repor-

tajul meciului de fotbal care se desfășoară la Fêz. «Fahti», cum o numesc colegii și prietenii săi de pe stadioane, nu are decît 20 de ani și este fiica președintelui clubului Fassi, a cărui echipă de fotbal a câștigat campionatul Marocului anul trecut.

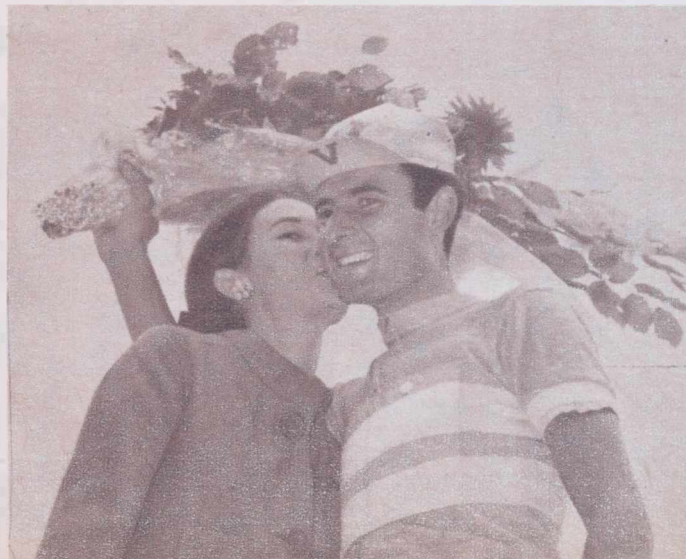
● Tenismenul american Arthur Ashe nu a putut participa la faimosul turneu de la Wimbledon deoarece a fost chemat să-și satisfacă serviciul militar. El nu va relua activitatea competițională decît în anul 1968. Ultima sa apariție pe terenul de tenis a avut loc cu prilejul turneului de la Beckenham din Anglia, unde a fost învins, după un prim set epuizant (20-18) și un al doilea foarte scurt (6-2), de către australianul Ruffels.

● În decursul penultimei etape a campionatului de fotbal al Algeriei, mai multe întîlniri au fost falsificate de «aranjamente» și «combinații» între cluburile proaspett clasate și amenințate cu retrogradarea. În fața indignării miilor de suporteri și spectatori, ministrul algerian al sporturilor a deschis o anchetă, la sfîrșitul căreia au fost date sancțiuni grave tuturor aceluia care «denaturează sportul și vor să-l coboare la nivelul comerțului».

O NOUĂ STEA!

Se pare că celebra școală italiană de ciclism a lansat în marile întreceri internaționale o nouă stea, pe Mario Denti. Aproape necunoscut pînă la «Tour de l'Avenir» — ediția 1966, Denti a reușit să cîștige această mare întrecere a cicliștilor amatori, învingîndu-i pe marii favoriți ai cursei, olandezul Steevens, spaniolul Gomez și francezul Bernard Guyot.

Iată-l pe Mario Denti felicitat după acest frumos succes de către una din admiratoarele sale.

FELICITĂRI

Campionatul mondial de fotbal, cel mai important eveniment sportiv al anului 1966, a concentrat spre Anglia toată atenția iubitorilor de sport din întreaga lume. La marea finală de pe Wembley a asistat, în tribunele stadionului, chiar și regina Angliei, care după victoria fotbaliștilor englezi le-a înmănat acestora mult-disputata «Cupă Jules Rimet».

În fotografie, regina Elisabeta felicitându-i pe fotbaliștii campioni mondiali, în prim plan fundașul Cohen.

GOLGETERUL „MONDIALELOR“

De necrezut dar adevărat. Cu prilejul Campionatelor mondiale de fotbal de la Londra, numele lui EUSEBIO a fost pronunțat și scris de mai multe ori decât cel al lui Pele. Faima băiatului din Mozambic a egalat-o, fără îndoială, pe cea a marelui fotbalist brazilian.

Eusebio da Silva Ferreira, inter-dreapta în echipa Benfica din Lisabona, de mai multe ori selecționat în reprezentativa Portugaliei, a reușit — cu cele 9 goluri marcate — să ciștige titlul de golgeter al celei de a VIII-a ediții a C.M. Eusebio are 23 de ani, 1,73 m înălțime și 73,5 kg. Pe lângă o tehnică excelentă, o viteză de execuție umtoare și o clarviziune a jocului rar întîlnită, el posedă și o forță de șut năprasnică, care a adus echipei portugheze multe victorii, iar lui, invidiatul titlu de golgeter al campionatului mondial. Trebuie să recunoaștem că pentru vîrsta sa nu este deloc puțin...

În fotografia de sus, Eusebio în mijlocul vînturilor de autografe londonezi.

LOCUL IV

Una dintre echipele cu o comportare bună în cadrul Campionatului mondial de fotbal a fost cea a Uniunii Sovietice care a reușit frumoasa performanță de a se clasa pe locul IV. Antrenorul NICOLAI MOROZOV, pe care îl vedem fotografiat după meciul pentru locurile 3—4 susținut în compania Portugaliei, pare dezamăgit de neșansa băieților săi. Morozov se gîndește că, poate, fără acel 11 m, transformat de Eusebio, soarta meciului ar fi fost cu totul alta, iar formația sa ar mai fi săltat un loc în ierarhia celor mai bune echipe din lume. Poate...

MAI ÎN GLUMĂ, MAI ÎN SERIOS

«Willisme»

- Pele a simțit C.M. pe propria lui... P(i)ele.
- Cu 2—1, englezii le-au făcut portughezilor... festa.
- La înapoiere, echipa Italiei a fost bătută cu... roșii; salată à la... Fabbri.
- Cele 30 000 de garoafe franceze au fost trimise de... florile mărului; cocosuș galic a băgat-o — peste Canalul Mîncecii — pe... mîneacă.
- Italianul Lo Bello, arbitrul meciului R.F.G.-U.R.S.S., este pompier. De aceea s-a simțit bine în focul... întrecerilor.
- Arbitrul cehoslovac Galba e judecător. De unde se vede că și pe stadion, ca și la tribunal, nu numai apărarea are... cuvîntul!
- Astrologul brazilian care prezisese în stele victoria Braziliei s-a făcut nevăzut. Era și cazul. Dacă-l prindeau, vai de... steaua lui! (Dacă tăceai... astrolog rămîneai!)
- Cică locuința lui Feola era păzită de poliție. Asta zic și eu «apărare... beton-armat!»
- La plecarea echipei Elveției, un mucalic ar fi zis despre lacățele lor: «Ya-le» și du-te!
- Italianii și-au adus la mondiale un bucătar propriu. Cu toate astea au mîncat și... papară de la coreeni.
- Nu Villalonga și Fabbri trebuiau să fie destituiți ci maserii echipelor lor, care nu i-au... frecat cum trebuie pe jucători mai înainte de meciuri.
- Anglia a cîștigat C.M. Se putea ca Willie să nu-și ia partea... teului??!

TITI GHEORGHIU-VASLUI

RĂSPLATĂ SOȚIEI

Fotbalistul englez Hurst, cel care în finala cu echipa R.F.Germane a înscris pentru formația sa nu mai puțin de trei goluri, a primit din partea unei comisii de ziariști trofeul de «jucător al jucătorilor». Printre cei care l-au felicitat cu această ocazie pe Hurst a fost și soția sa. Iată-l pe fericitul fotbalist englez ținînd în brațe trofeul acordat de ziariști și primind o gîngășă răsplată din partea frumoase sale soții.

Chiar și în sport totul revine învingătorilor...

„ZEIȚA DE AUR“

Anglia a cîștigat titlul de campioană mondială la fotbal! Delir în tribunele stadionului Wembley, delir în rîndurile fotbaliștilor britanici și un moment de... pioșenie al antrenorului ALF RAMSEY. Acesta, eliberat parcă de toate grijile vieții, sărută mult-vizata Cupă Jules Rimet pe care o ține în mîină căpitanul echipei campioane, excelen-tul BOBBY MOORE.

Atletismul european la ora Budapestei

Pentru a 4-a oară, Iolanda Balaș se prezintă la startul Europenei. Pentru a 3-a oară — sperăm — că ea va urca pe podiumul cel mai înalt și se va intona — în cinstea victoriei sale — imnul României.

La ora la care citiți aceste rânduri, cel mai bun atlet din toată Europa sînt gata pentru a răspunde «prezent» în apusul de pe Nepsstadion.

Poate niciodată un campion european nu a interesat atât de mult lumea atletică, poate niciodată nu s-au făcut pregătiri atât de intense ca pentru această ediție. Și, desigur, «decontarea» tuturor acestora va veni o dată cu înscrierile pe folie de rezultate a performanțelor pe care le vor realiza atleții.

Din listele de înscrieri pe națiuni se desprinde de la bun început numărul foarte mare de atleți trimiși de unele țări (URSS 93, Polonia 80, R.D. Germană 80, R.F. Germană 75, Cehoslovacia 74), în ordine descrescînd ca număr de înscriși fiind trecute toate țările europene. Pînă și micul stat Lichtenstein este prezent cu 4 atleți!

Ca pentru orice competiție sportivă de amploare, se fac tot felul de calcule și pronosticuri privind șansele atleților, favoriții, recordurile care se vor doborî; se întrevăd surprize, dar nimeni nu știe la ce probe și mai ales cine le va produce. Prin aceasta interesul pentru campionatele europene de atletism este maxim.

Fiind ultima mare competiție europeană înaintea Jocurilor Olimpice din 1968, acest campionat este cel mai bun prilej pentru a verifica potențialul atletismului european, cu doi ani înaintea marii confruntări de la Ciudad de Mexico.

Vom încerca în rândurile care urmează să facem o scurtă trecere în revistă a favoriților pe probe și, totodată, să analizăm șansele atleților noștri la acest campionat.

Bărbați. 100, 200 m. În prezent, prin retragerea lui Mary, Europa nu mai are nici un sprinter de super-clasă. De aceea este greu de prevăzut un învingător. Favoriți sînt toți cei care au realizat în acest an minimum 10,2 și 20,8. Dintre ei se desprinde un nume: Roger Bambuck — Franța 10,2 și 20,8, realizator și al unui 10,0, cu vînt din spate. Către el se îndreaptă cele mai multe pronosticuri. De altfel, se pare că între sprinterii francezi, vest-germani și polonezi se va împărți supremația sprintului european.

400 m. Indiscutabil marele favorit este polonezul Andrei Badenaki, 45,8, cel mai bun european la Tokio, și foarte constant. Ca toate acestea, atenție la alergătorii englezi și vest-germani.

800 m. Proba este deschisă. Cele mai sonore nume sînt cele ale lui John Boulter — Anglia — 1.46,5, Franz Kemper — R.F.G. — 1.44,8, Noel Carroll — Irlanda — 1.47,0. Dar, ca și în 1954, poate câștiga și un outsider.

1 500 m. Cu toată înfrîngerea suferită recent din partea lui Bodo Tummler, Michel Jazy rămîne mare favorit (3.36,3). Jurgen May (R.D.G.) — 3.38,0, în ciuda unor performanțe excelente reușite în țară, nu pare a avea șansele necesare marilor victorii. În această cursă, tactica va juca un rol însemnat și rămîne de văzut ce tactică va adopta însuși Jazy pentru a se pune la adăpost de teribilul sprint final al lui Tummler.

5 000 m. În cazul în care alegă, Jazy (13.38,2) păstrează prima șansă. Altfel, maghiarul Mecsar (13.36,8) s-ar putea să «scape» în câștigător. În orice caz, un lucru valabil pentru toate probele de fond: cel care va adopta cea mai adecvată tactică, acela va triumfa.

10 000 m. Cu toate că Jurgen Hansse (RDG) deține cel mai bun rezultat european al sezonului cu 28.12,0, favoriți sînt recordmanul mondial de la 3 000 m obstacole, belgianul Gaston Roe-

lants (28.20,2) și englezul Bruce Tulloh (27.23,8 la 6 mile — record european). Va fi interesant de urmărit dacă tempo-ul lui împus de Roelants îl vor rezista Tulloh și ceilalți sau dacă, dimpotrivă, aceștia vor rezista sprintului final al lui Tulloh.

Maraton, marș. Nici unul dintre cei înscriși nu este favorit; nici unul dintre atleții acestor probe nu este învins dinainte. Oricare poate câștiga. Desfășurarea acestor probe rezervă înaintea multor surprize. Se pare că lupta se va da între alergătorii englezi, sovietici și belgianii Clerckx, iar în cele două probe de marș — între atleții englezi, sovietici și mărșălitorii din R.D. Germană.

110 m garduri. Față de nivelul pe care l-a atins, italianul Eddy Ottax nu are contracandidați. Pentru locurile următoare luptă John (R.F.G.) 13,8, Mihailov (U.R.S.S.) 13,8, Hemery (Anglia) 13,8 și alții.

400 m garduri. Continuator al lui Morale, italianul Roberto Frinelli (50,8) este principalul favorit. Foarte puternici se anunță Poirier și Behm (ambii Franța — 50,3 respectiv 50,5), Ländorfer 49,9 și Anisimov (U.R.S.S.) 50,5.

3 000 m obstacole. Chiar dacă alegă mai întii 10 000 m, cum a declarat el înșiși, Roelants are puține șanse să fie înfrînt în proba care l-a consacrat. Pentru locurile următoare, cel puțin 10 atleți vor lupta pentru un loc în finală și de aceea se pare că în această probă scriile pot fi adevărate finale.

Stafetele de 4 x 100 și 4 x 400 m. La stafeta de 4 x 100 m, 3 echipe se desprind din pluteaua celor înscriși: Polonia, Franța și U.R.S.S. cu șanse egale la cucerirea titlului. Cea mai mică inexactitate în spațiul de schimb poate fi hotărîtoare. R.F.G. și Anglia vor lupta ca și în trecutele ediții ale europenei cu cele mai mari șanse în stafeta de 4 x 400. Un outsider de luat în seamă este ștafa Poloniei, cu doi alergători de mare valoare (Badenski 45,8 și Grodzinski 46,2). Să nu uităm că Badenki a reușit anul trecut, în finala Cupei Europei, în ultimul schimb al stafetei, să realizeze «imposibilul»: 44,5 în ultimul schimb!

Înălțime. Accidentul lui Brumel deschide o luptă pasionantă pentru «succesiune». Cel mai vizat sînt sovieticul Valeri Skvortov 2,21 și polonezul Ednard Czernik 2,16.

Prăjină. Iată că după o așteptare destul de lungă, progresul la prăjină se face simțit și pe continentul nostru, astfel că în momentul de față 7 săritori au trecut peste 5 m. Dintre ei, sovieticul Ghenadi Bhirmetov, 5,14, Hervé D'Encausse (Franța) 5,10, Wolfgang Nordwig (RDG) 5,23, au cele mai multe șanse.

Lungime. Și aici se detașează un trio: sovieticul Igor Ter Ovanessian, 8,23, englezul Lynn Davies, 8,19, și finlandezul Rainer Stenius, 8,16.

Triplu salt. Dacă recordmanul mondial Josef Schmidt — accidentat pînă nu demult — va concura, atunci el este favorit. Dacă nu, lupta va fi foarte deschisă, 5—6 atleți avînd posibilități de a cuceri medalia de aur. Cel mai bun rezultat ale sezonului: polonezul Jan Jaskolski, 16,76 m.

Greutate. De departe favorit este maghiarul Vilmos Varju, care, cu noul său record european de 19,62 m și avînd și beneficiul «terenului propriu», este greu de crezut că va fi înfrînt de polonezul Komar 19,51 m (lavins de Varju chiar la Varșovia!) și sovieticul Guscin — 19,46 m.

Disc. Nici o probă masculină nu are un favorit atît de cert ca aceea de disc. Ludvig Danek nu poate fi învins decît teoretic. Singura problemă care se pune este cea a performanței cu care va termina proba «colosul ceh».

Suliță. Nu există favoriți la suliță. Oricare dintre participanți poate câștiga. Într-ărit de buclă este această probă. De reținut numele maghiarului Gergely Kulcsar, 85,38 m, al sovieticului Lusia, 85,70 m și al lui Jorma Kinnunen (Finlanda), 83,21 m.

Ciocan. Recordurile și performanțele excepționale ale lui Gyula Zalotzki l-au inspirat pe organizatorii maghiari să adopte ca afiș, un aruncător de ciocan. Ce completări am mai putea duce? Cu toate acestea, nici Romuald Klim — 69,62 — nu și-a spus ultimul cuvînt.

Decathlon. Atleții vest-germani și sovietici sînt marii favoriți ai decathlonului. Cel mai reprezentativ: Werner von Moltke, Horst Beyer, (ambii R.F.G.), Rein Aune, Mihail Storojenco (U.R.S.S.).

Femei. 100, 200 m. Irina Kirstein (Polonia) 11,2 și 23,2 este marea favorită a probelor de sprint. Cea mai puternică adversară îi va fi compatrioata sa Vera Klobukowska — 11,4.

400 m. Greu de apreciat atletele cu șanse. În orice caz titlul se va disputa între atletele engleze, sovietice, germane și olandeza Hilda Slaman.

800 m. După ultimele rezultate, cele mai mari șanse se pare că le are atleta engleză Anne Smith, cu 2.04,2. De reținut și numele atletole Szusza Nagy, Hilda Slaman. Cursa este în orice caz foarte deschisă.

80 m garduri. Irina Press poate fi încă cea mai bună, dar ea va avea de suportat asaltul tot mai puternic al atletole Karin Balzer (R.D.G.) 10,8; Elbieta Bednarek (Polonia) 10,8; Karin Frisch (R.F.G.) 10,7; Gundula Diel (R.D.G.), 10,7.

Stafeta 4 x 100 m. Avînd în echipă sprintere de talia Irinei Kirstein și Evei Klobukowska, Polonia este mare favorită în această probă. Formații foarte puternice sînt și cele ale U.R.S.S., Angliei, R.D.G. și R.F.G.

Înălțime. Prin prezența Iolande Balaș, lupta se va da pentru locul doi și mai jos, pentru care candidaază printre altele, Maria Falthova (Cehoslovacia), 1,77, Taisia Cencik (U.R.S.S.), 1,75, Olga Gere (Iugoslavia) 1,73.

Lungime. Tatiana Scelkanova și Mary Rand sînt marile favorite ale probei. În cazul în care va concura și la lungime, Irina Kirstein, datorită vitezei sale deosebite, rămîne o adversară de temut.

Greutate. Desigur, Tamara Press. Ea va trebui să arate că înfrîngerea din acest an în fața atletole germane nu a fost decît un accident.

Disc. Același nume: Tamara Press, deși cu mai multe reușiri. Anita Hentschel (R.D.G.), Jolan Kieberne (Ungaria), Christine Spielberg (R.D.G.) și altele pot încurca... socotela de acasă.

Suliță. Cu toată înfrîngerea de la Tokio, Ozolina rămîne aceeași mare aruncătoare de temut atît pentru Peneș — care are mari șanse de a cuceri titlul european — cît și pentru celelalte. Atenție și la maghiara Marta Rudas, ca de atîței și la toate celelalte participante. Doar vorbim de aruncarea suliței...

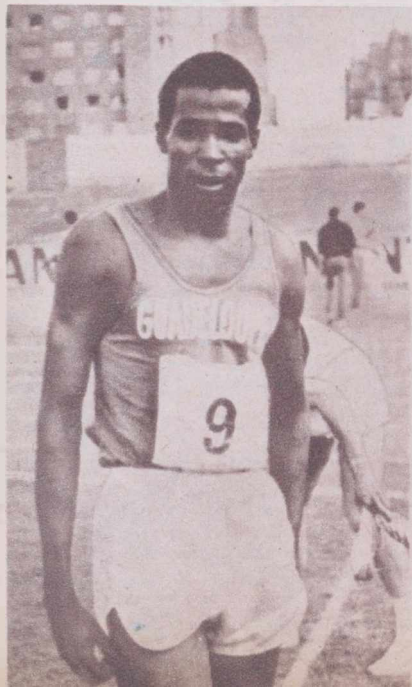
Pentaton. Irina Press și Mary Rand sînt singarele în măsură să rezolve problema câștigătoare de la pentaton.

ATLEȚII NOȘTRI

Prezentarea de la o ediție la alta, în un nivel tot mai înalt, creează obligații de care atleții noștri fruntași sînt pe deplin conștienți. O cît mai bună prezentare la campionatele europene de la Budapesta deschide fără doar și poate, porțile pentru 1968.

Delegații care se va reprezenta la Budapesta este mai numeroasă decît aceea din 1962, rezultatele noastre au progresat considerabil, în un număr tot mai mare de probe ne numărăm printre fruntașii europeni. Care sînt atunci șansele noastre la Budapesta?

În probele masculine cele mai mari speranțe ni le punem în Șerban Clochină la triplu salt și în Zoltan Vamoș la 3 000 m obstacole. Clochină, nelavins în acest an, se va prezenta pe pista Nepsstadionului cu un atu mare în fața favoritului a numeroși gazetari străini, Kalecca: 3 victorii asupra acestuia în acest an! Cu capacitatea sa de concentrare și puterea sa de luptă deosebită, Clochină poate realiza un succes de prestigiu și un loc valoros. Vamoș nu este încă pînă în prezent printre outsideri. Nici în 1962 nu era și totuși a ocupat locul 2. Cu o tactică judicioasă, Vamoș poate recidiva chiar locul de la Belgard, deși numărul celor care vizează un loc între primii 6 a crescut considerabil în ultimii ani.

Marele favorit al probei de sprint, francezul din Guadalupa, Roger Bambuck.

...peste tot... Vasile Sărucan și Adrian Samungi la lungime. În afara lor, pot reuși performanțe de valoare sau noi recorduri republicane în compania deosebit de selectă de la Budapesta: Andrei Barabas la 10 000 m, Gheorghe Costache, la ciocan, Curt Socol la decatlon, Leonida Caraliosifoglu la 20 km marș.

Problele feminine — artileria grea a atletismului nostru — pot și trebuie să ne aducă satisfacții mai mari. Dacă victoria Iolande Balas nu poate fi pusă nici un moment la îndoială, ea fiind cea mai sigură campioană europeană, victoria Mihaelei Penes la aruncarea suliței, deși mai greu de realizat, poate fi obținută. Cea de a 3-a atletă — prima din lume în acest sezon — Viorica Viscopoleanu, se poate clasa practic în primele trei locuri la lungime. Rămâne ca Viorica să obțină forma maximă tocmai la acest concurs și atunci scopul va fi realizat.

Comportări onorabile pot avea și Ioana Petrescu la 200 m, Erica Stoescu la înălțime, Ana Sălăgean la greutate, Lia Manoliu la disc, Marilena Ciurea la suliță.

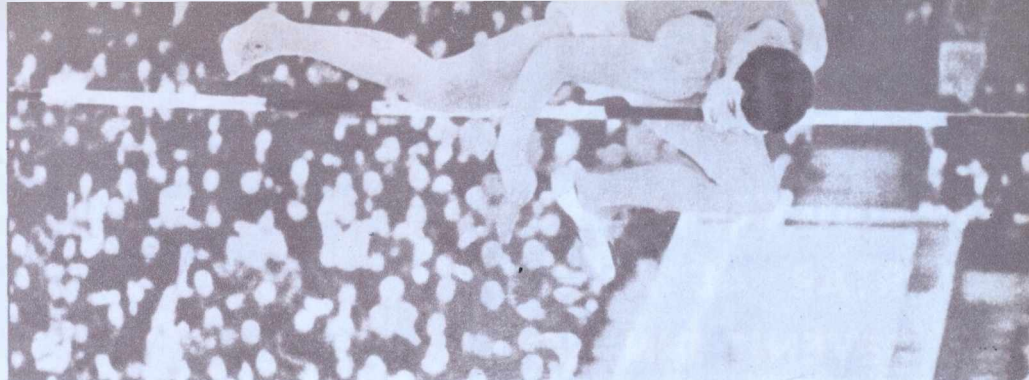
Deșigur că acestea sînt aprecieri minimale. Numărul poate fi mărit, iar surprizele în sensul pozitiv multiplicabile.

Așteptînd vești despre succesele realizate pe pista stadionului Popular din Budapesta, nu ne rămîne decît să le urăm atleților noștri deplin succes și să fim pregătiți a le consemna victoriile.

NICOLAE MĂRĂESCU

PRONOSTICUL NOSTRU

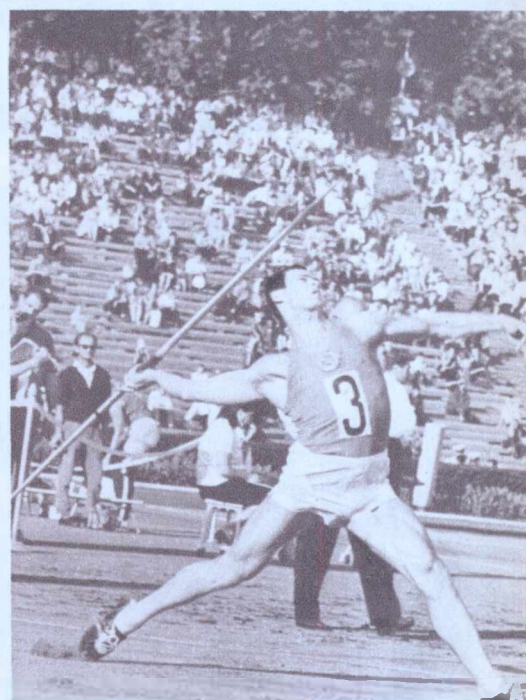
Proba	Favorit		Outsideri	
	Bărbați			
100 m.	Roger Bambuck	Franta	Wieslaw Maniak Marian Dudziak	Polonia Polonia
200 m.	Roger Bambuck	Franta	Sergio Otolina Marian Dudziak	Italia Polonia
400 m.	Andrei Badenski	Polonia	Manfred Kinder	R.F.G.
800 m.	John Boulter	Anglia	Noel Carroll Frantz Kemper	Irlanda R.F.G.
1 500 m.	Michel Jazy	Franta	Bodo Tummler	R.F.G.
5 000 m.	Michel Jazy	Franta	Lajos Mecsar	Ungaria
10 000 m.	Bruce Tulloh	Anglia	Gaston Roelants	Belgia
Maraton	Ron Hill	Anglia	Henri Clerckx Dieter Lindner	Belgia R.D.G.
20 km. marș	Kenneth Mathews	Anglia	Paul Nihill	Anglia
50 km. marș	Christopher Hohne	R.D.G.		
110 m. garduri	Eddy Ottoz	Italia	Anatoli Mihailov	U.R.S.S.
400 m. garduri	Roberto Frinolli	Italia	Lossdorfer	R.F.G.
3 000 m. obstacole	Gaston Roelants	Belgia	Robert Poirier Zoltan Vamos	Franta România
Ștafeta 4 x 100 m.		Polonia	Franta	
Ștafeta 4 x 400 m.		R.F.G.	Anglia	
Înălțime	Valeri Skvorțov	U.R.S.S.	Eduard Csernik Ghenadi Bliznețov	Polonia U.R.S.S.
Prăjină	Wolfgang Nordwig	R.D.G.	Herve d'Encausse Lynn Davies	Franta Anglia
Lungime	Igor Ter Ovanesian	U.R.S.S.		
Triplusalt	Josef Schmidt	Polonia	Șerban Ciochină	România
Greutate	Vilmos Varju	Ungaria	Wladislaw Komar	Polonia
Disc	Ludvig Danek	Cehoslovacia	Edmund Piatkowski	Polonia
Suliță	Gergely Kulcsar	Ungaria	Janis Lulis	U.R.S.S.
Ciocan	Gyula Zsivotzki	Ungaria	Romuald Klim	U.R.S.S.
Decatlon	Werner von Moltke	R.F.G.	Horst Beyer	R.F.G.
Femei				
100 m.	Irina Kirsenstein	Polonia	Eva Klobukowska	Polonia
200 m.	Irina Kirsenstein	Polonia	Eva Klobukowska	Polonia
400 m.	Watkinson	Anglia	Ludmila Samotesova	U.R.S.S.
800 m.	Ann Smith	Anglia	Szusza Nagy	Ungaria
80 m. garduri	Irina Press	U.R.S.S.	Elsbieta Bednarek	Polonia
Ștafeta 4 x 100 m.		Polonia	U.R.S.S.	
Înălțime	Iolanda Balas	România	Taisia Cencik	U.R.S.S.
Lungime	Tatiana Scelcanova	U.R.S.S.	Mary Rand	Anglia
Greutate	Tamara Press	U.R.S.S.	Margit Gummel Jolan Kleiberne	R.D.G. Ungaria
Disc	Tamara Press	U.R.S.S.		
Suliță	Mihaela Penes	România	Elvira Ozolina	U.R.S.S.
Pentatlon	Irina Press	U.R.S.S.	Mary Rand	Anglia

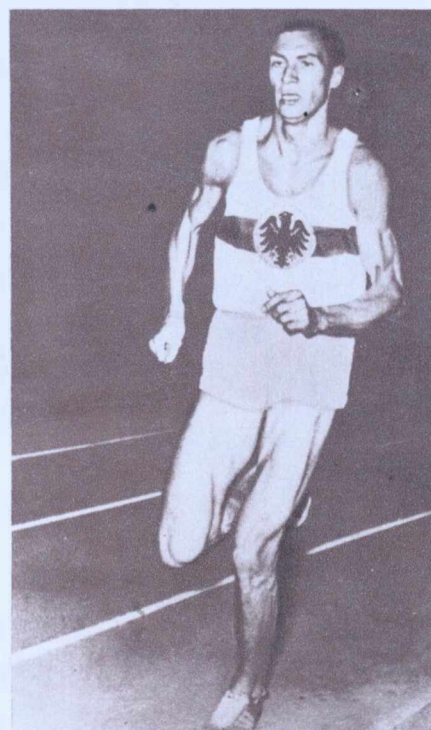
Urmasul lui Brumel, tînărul săritor sovietic Valeri Skvorțov.

Un outsider de mare valoare, Robert Poirier (Franta), care poate răsturna multe pronosticuri.

Cel mai constant aruncător de suliță al anului; aruncătorul sovietic Janis Lulis.

Învîgătorul lui Michel Jazy din acest an vest-germanul Bodo Tummler se prezintă cu șanse pentru medalia de aur.

O aterizare spectaculoasă efectuată de unul dintre favoriții probei de săritură cu prăjina, Herve D'Encausse (Franta).

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, raionul 30 Decembrie — București. Telefoane: 11.10.05; 11.91.13. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale și în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni — 30 de lei; 1 an — 60 de lei.

Prezentare grafică: M. PATRICHI. Tehnoredactor: N. BĂRBAUȚEAN. Corector: Gh. RANETTI.

Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic Casa Școlii

CUPA REVISTEI
„SPORT“

PENTRU CEL MAI BUN
PORTAR AL ANULUI
A REVENIT DIN NOU
LUI

MIHAI IONESCU

**IONESCU II
SALUTĂ
EVENIMENTUL,
URÎND SUCCES
TATĂLUI SĂU
ÎN APROPIATUL
DUEL CU
ROGER HUNT**

(Foto: P. ROMOȘAN)

SPORT